ISSN 1725-2628

Europeiska unionens officiella tidning

L 100

Svensk utgåva

fyrtioåttonde årgången

20 april 2005

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

★ **Rådets förordning (EG) nr 603/2005 av den 12 april 2005 om ändring av förteckningarna över insolvensförfaranden, likvidationsförfaranden och förvaltare i bilagorna A, B och C till förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden** 1

Kommissionens förordning (EG) nr 604/2005 av den 19 april 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 9

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 605/2005 av den 19 april 2005 om ändring av förordning (EG) nr 296/96 om de uppgifter som medlemsstaterna skall sända in för månatlig bokföring av de utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ)** 11

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 606/2005 av den 19 april 2005 om ändring av förordning (EG) nr 795/2004 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare** 15

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 607/2005 av den 18 april 2005 om ändring för fjärde gången av rådets förordning (EG) nr 1763/2004 om införande av vissa restriktiva åtgärder till stöd för ett effektivt genomförande av Internationella krigsförbrytartribunalens för f.d. Jugoslavien (ICTY) uppgift** 17

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

2005/313/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 16 mars 2004 om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra för att åtgärda den kris som drabbat persiko- och nektarinodlingen i Piemonte** *[delgivet med nr K(2004) 473]* 19

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2005/314/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 22 september 2004 om Frankrikes stöd till Compagnie Marseille Réparation (CMR) – Statligt stöd C 34/2003 (ex N 728/02)** *[delgivet med nr K(2004) 3350]* [1] 26

2005/315/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 20 oktober 2004 om den stödordning som Italien har genomfört till förmån för företag som gjort investeringar i områden som drabbades av naturkatastrofer 2002** *[delgivet med nr K(2004) 3893]* [1] 46

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

★ **Rådets beslut 2005/316/GUSP av den 18 april 2005 om genomförande av gemensam ståndpunkt 2004/694/GUSP om ytterligare åtgärder till stöd för effektivt genomförande av Internationella tribunalens för f.d. Jugoslavien (ICTY) uppgift** 54

SV

[1] Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 603/2005

av den 12 april 2005

om ändring av förteckningarna över insolvensförfaranden, likvidationsförfaranden och förvaltare i bilagorna A, B och C till förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden [1], särskilt artikel 45 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I bilagorna till förordning (EG) nr 1346/2000 förtecknas benämningarna i medlemsstaternas nationella lagstiftning på de förfaranden och de förvaltare som denna förordning är tillämplig på. I bilaga A till nämnda förordning förtecknas de insolvensförfaranden som avses i artikel 2 a i den förordningen. I bilaga B till nämnda förordning förtecknas de likvidationsförfaranden som avses i artikel 2 c i den förordningen, och i bilaga C till nämnda förordning förtecknas de förvaltare som avses i artikel 2 b i den förordningen.

(2) Bilagorna A, B och C till förordning (EG) nr 1346/2000 ändrades genom 2003 års anslutningsakt för att även omfatta insolvensförfaranden, likvidationsförfaranden och förvaltare i de nya medlemsstaterna.

(3) Belgien, Spanien, Italien, Lettland, Litauen, Malta, Ungern, Österrike, Polen, Portugal och Förenade kungariket har, i enlighet med artikel 45 i förordning (EG) nr 1346/2000, till kommissionen anmält ändringar av förteckningarna i bilagorna A, B och C till den förordningen.

(4) Förenade kungariket och Irland har i enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

(5) Danmark deltar i enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte i antagandet av denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

(6) Förordning (EG) nr 1346/2000 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1366/2000 skall ändras på följande sätt:

1. Bilaga A skall ersättas med texten i denna förordnings bilaga I.

2. Bilaga B skall ersättas med texten i denna förordnings bilaga II.

3. Bilaga C skall ersättas med texten i denna förordnings bilaga III.

[1] EGT L 160, 30.6.2000, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Luxemburg den 12 april 2005.

På rådets vägnar

J.-C. JUNCKER

Ordförande

BILAGA I

”BILAGA A

Insolvensförfaranden som avses i artikel 2 a

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite
— Het gerechtelijk akkoord/Le concordat judiciaire
— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes
— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire
— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire
— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs
— Nucené vyrovnání
— Vyrovnání

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren
— Das gerichtliche Vergleichsverfahren
— Das Gesamtvollstreckungsverfahren
— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΣ

— Η πτώχευση
— Η ειδική εκκαθάριση
— Η προσωρινή διαχείριση εταιρείας. Η διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών
— Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Liquidation judiciaire
— Redressement judiciaire avec nomination d'un administrateur

IRELAND

— Compulsory winding up by the court
— Bankruptcy
— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent
— Winding-up in bankruptcy of partnerships
— Creditors' voluntary winding up (with confirmation of a Court)
— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution
— Company examinership

ITALIA

— Fallimento
— Concordato preventivo
— Liquidazione coatta amministrativa
— Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο
— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος
— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη
— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου
— Πτώχευση κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος
— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots
— Izlīgums
— Sanācija

LIETUVA

— įmonės restruktūrizavimo byla
— įmonės bankroto byla
— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite
— Gestion contrôlée
— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)
— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás
— Felszámolási eljárás

MALTA

— Xoljiment
— Amministrazzjoni
— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri
— Stralċ mill-Qorti
— Falliment f'każ ta' negozjant

NEDERLAND

— Het faillissement
— De surséance van betaling
— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren
— Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe
— Postępowanie układowe
— Upadłość obejmująca likwidację
— Upadłość z możliwością zawarcia układu

PORTUGAL

— O processo de insolvência
— O processo de falência
— Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:
  — À concordata
  — A reconstituição empresarial
  — A reestruturação financeira
  — A gestão controlada

SLOVENIJA

— Stečajni postopek
— Skrajšani stečajni postopek
— Postopek prisilne poravnave
— Prisilna poravnava v stečaju

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie
— Vyrovnanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs
— Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

— Konkurs
— Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

— Winding up by or subject to the supervision of the court
— Creditors' voluntary winding up (with confirmation by the court)
— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court
— Voluntary arrangements under insolvency legislation
— Bankruptcy or sequestration"

BILAGA II

”BILAGA B

Likvidationsförfaranden som avses i artikel 2 c

BELGIË/BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Nucené vyrovnání

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΣ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Liquidation judiciaire

IRELAND

— Compulsory winding up

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

— Fallimento

— Liquidazione coatta amministrativa

— Concordato preventivo con cessione dei beni

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές (με την επικύρωση του Δικαστηρίου)

— Πτώχευση

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Bankrots

LIETUVA

— įmonės bankroto byla

— įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Stralċ volontarju

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut

NEDERLAND

— Het faillissement

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

POLSKA

— Postępowanie upadłościowe

— Upadłość obejmująca likwidację

PORTUGAL

— O processo de insolvência

— O processo de falência

SLOVENIJA

— Stečajni postopek
— Skrajšani stečajni postopek

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie
— Vyrovnanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

SVERIGE

— Konkurs

UNITED KINGDOM

— Winding up by or subject to the supervision of the court

— Winding up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Creditors' voluntary winding up (with confirmation by the court)

— Bankruptcy or sequestration"

BILAGA III

”BILAGA C

Förvaltare som avses i artikel 2 b

BELGIË/BELGIQUE

— De curator/Le curateur
— De commissaris inzake opschorting/Le commissaire au sursis
— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes
— De vereffenaar/Le liquidateur
— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

ČESKÁ REPUBLIKA

— Správce podstaty
— Předběžný správce
— Vyrovnací správce
— Zvláštní správce
— Zástupce správce

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter
— Vergleichsverwalter
— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)
— Verwalter
— Insolvenzverwalter
— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)
— Treuhänder
— Vorläufiger Insolvenzverwalter

EESTI

— Pankrotihaldur
— Ajutine pankrotihaldur
— Usaldusisik

ΕΛΛΑΣ

— Ο σύνδικος
— Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών
— Ο ειδικός εκκαθαριστής
— Ο επίτροπος

ESPAÑA

— Administradores concursales

FRANCE

— Représentant des créanciers
— Mandataire liquidateur
— Administrateur judiciaire
— Commissaire à l'exécution de plan

IRELAND

— Liquidator
— Official Assignee
— Trustee in bankruptcy
— Provisional Liquidator
— Examiner

ITALIA

— Curatore
— Commissario
— Liquidatore giudiziale

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής
— Επίσημος Παραλήπτης
— Διαχειριστής της Πτώχευσης
— Εξεταστής

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

— Bankrutuojančių įmonių administratorius
— Restruktūrizuojamų įmonių administratorius

LUXEMBOURG

— Le curateur
— Le commissaire
— Le liquidateur
— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás
— Felszámolási eljárás

MALTA

— Amministratur Proviżorju
— Riċevitur Uffiċjali
— Stralċjarju
— Manager Speċjali
— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment

NEDERLAND

— De curator in het faillissement
— De bewindvoerder in de surséance van betaling
— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Masseverwalter
— Ausgleichsverwalter
— Sachverwalter
— Treuhänder
— Besondere Verwalter
— Konkursgericht

POLSKA

— Syndyk
— Nadzorca sądowy
— Zarządca

PORTUGAL

— Administrador da insolvência
— Gestor judicial
— Liquidatário judicial
— Comissão de credores

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave
— Stečajni upravitelj
— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave
— Sodišče, pristojno za stečajni postopek

SLOVENSKO

— Správca
— Predbežný správca
— Nútený správca
— Likvidátor

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare
— Selvittäjä/utredare

SVERIGE

— Förvaltare
— God man
— Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

— Liquidator
— Supervisor of a voluntary arrangement
— Administrator
— Official Receiver
— Trustee
— Provisional Liquidator
— Judicial factor”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 604/2005

av den 19 april 2005

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker [1], särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

(2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 april 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2005.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

[1] EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 17).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 19 april 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland (1)	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	111,4
	204	83,8
	212	129,8
	624	101,8
	999	106,7
0707 00 05	052	134,3
	204	52,5
	999	93,4
0709 90 70	052	100,6
	204	33,6
	999	67,1
0805 10 20	052	46,8
	204	46,7
	212	50,3
	220	47,8
	400	53,7
	624	60,6
	999	51,0
0805 50 10	052	65,8
	220	69,6
	388	70,6
	400	67,0
	528	44,6
	624	68,8
	999	64,4
0808 10 80	388	90,2
	400	134,5
	404	123,2
	508	66,4
	512	73,3
	524	63,2
	528	77,5
	720	72,3
	804	109,7
	999	90,0
0808 20 50	388	86,3
	512	67,4
	528	65,7
	720	59,5
	999	69,7

(1) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11). Koden ”999” betecknar ”övriga ursprung”.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 605/2005

av den 19 april 2005

om ändring av förordning (EG) nr 296/96 om de uppgifter som medlemsstaterna skall sända in för månatlig bokföring av de utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken [1], särskilt artiklarna 5.3 och 7.5 i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 296/96 [2] skall kommissionen underrättas regelbundet och utan avbrott om de utgifter som betalats av medlemsstaterna. För att undvika onödiga meddelanden är det lämpligt att föreskriva att dessa uppgifter sänds in månatligen, utan att detta därför påverkar medlemsstaternas skyldighet att se till att kommissionen har tillgång till uppgifter som sammanställts en gång i veckan, så att utgiftsutvecklingen kan övervakas på lämpligt sätt.

(2) Vissa av de uppgifter som skall meddelas kommissionen bör överföras elektroniskt och digitalt så att kommissionen kan använda uppgifterna direkt för räkenskapsförvaltningen. Överföring på andra sätt bör förbli möjlig i motiverade fall.

(3) För att förenkla och underlätta de administrativa förfarandena bör samtidig överföring av uppgifter på en papperskopia hädanefter endast krävas för de månatliga sammanfattande redovisningarna.

(4) Uppgifter om vissa kvantiteter eller arealer i medlemsstaternas detaljerade deklarationer är av mycket litet praktiskt intresse inom ramen för de månatliga förskotten. Hädanefter bör dessa uppgifter därför inte begäras.

(5) De betalningar som kommissionen genomför inom ramen för budgeten för EUGFJ:s garantisektion är utan undantag utställda i euro. Medlemsstaterna kan också i fortsättningen välja mellan att verkställa sina utbetalningar till stödmottagarna i euro eller i nationell valuta. Utbetalningsställena i de medlemsstater som inte deltar i eurosamarbetet och som verkställer betalningar i nationell valuta och i euro måste dock föra särskilda räkenskaper för respektive utbetalningsvaluta. I syfte att undvika en dubbelomräkning av dessa utbetalningar bör möjligheten att deklarera de belopp som utbetalts i euro till nationell valuta avskaffas.

(6) När, på grundval av de utgiftsdeklarationer som erhållits från medlemsstaterna, det sammanlagda beloppet av de förhandsåtaganden som skulle kunna medges enligt artikel 150.3 i rådets förordning (EG) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget [3], leder till att hälften av de sammanlagda motsvarande budgetmedlen för det innevarande budgetåret överskrids, måste kommissionen minska dessa belopp. För en tillfredsställande förvaltning bör denna minskning fördelas proportionellt mellan alla medlemsstater, på grundval av de utgiftsdeklarationer som mottagits från dessa.

(7) Om gemenskapens budget inte fastställts vid budgetårets början skall, enligt artikel 13.2 andra stycket i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, betalningarna göras månadsvis per kapitel för upp till en tolftedel av de anslag som beviljats för kapitlet i fråga för det föregående budgetåret. För att de tillgängliga anslagen skall kunna fördelas rättvist mellan medlemsstaterna bör det i detta fall föreskrivas att förskotten skall beviljas upp till en procentsats, som skall upprättas per kapitel, av de utgiftsdeklarationer som översänts, per medlemsstat, och att belopp som efter en månad fortfarande inte betalats ut omfördelas vid kommissionens beslut rörande senare månatliga betalningar.

(8) Inom ramen för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och införandet av systemet med samlat gårdsstöd är det av yttersta vikt att medlemsstaterna respekterar betalningsfristerna för att säkerställa en god tillämpning av budgetdisciplinen. För att i så stor utsträckning som möjligt undvika risken för att de årliga anslag som är tillgängliga i gemenskapens budget överskrids bör det därför fastställas särskilda bestämmelser.

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

[2] EGT L 39, 17.2.1996, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1655/2004 (EUT L 298, 23.9.2004, s. 3).

[3] EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

(9) När man konstaterar förseningar i översändandet av de styrkande handlingarna för betalningar som verkställts inom ramen för kommissionens förordning (EG) nr 817/2004 av den 29 april 2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGJF) till utveckling av landbygden [1] bör det med avseende på en sund förvaltning vara möjligt att flytta fram kommissionens utbetalningar till medlemsstater för september till den påföljande månaden.

(10) Hälften av utgifterna i samband med lagringsverksamhet i september månad skall bokföras i oktober och resterande del i november. För att förenkla utbetalningsställenas räkenskaper bör det föreskrivas att utgifter i samband med denna verksamhet skall bokföras till 100 % i oktober månad.

(11) Utgifter som samfinansieras genom gemenskapens budget och de nationella budgetarna inom ramen för landsbygdsutvecklingen skall deklareras senast under den andra månaden som följer på utbetalningen till stödmottagarna. I syfte att harmonisera de räkenskapsbestämmelser som är tillämpliga inom ramen för EUGFJ (garantisektionen) bör det föreskrivas att dessa utgifter skall deklareras den månad under vilken utbetalningarna till stödmottagarna verkställts.

(12) Förordning (EG) nr 296/96 bör ändras i enlighet med detta.

(13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Fondkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 296/96 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 skall ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna skall samla in uppgifter om sina sammanlagda utgifter varje vecka och ställa dessa till kommissionens förfogande.

De skall senast den tredje arbetsdagen varje vecka ställa till förfogande uppgifter om de sammanlagda utgifterna sedan månadens början fram till den föregående veckans slut.

I de fall då veckan löper över ett månadsskifte skall medlemsstaterna senast den tredje arbetsdagen i den påföljande månaden ställa uppgifter till förfogande om de sammanlagda utgifter som de haft under föregående månad.

2. Medlemsstaterna skall på elektronisk väg meddela uppgifter om sina sammanlagda utgifter för en viss bestämd månad samt alla sådana uppgifter som kan tjäna som förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan de prognoser som upprättats med tillämpning av punkt 5 och de belopp som faktiskt betalats ut, senast den tredje arbetsdagen i den påföljande månaden.

3. Medlemsstaterna skall senast den tionde dagen i varje månad på elektronisk väg skicka in uppgifter till kommissionen om de sammanlagda utgifter som de haft under föregående månad.

Meddelandet om de belopp som betalats ut mellan den 1 och den 15 oktober skall skickas senast den 25 oktober.

3a. I motiverade fall kan kommissionen acceptera att de meddelanden som avses i punkterna 2 och 3 sker på annat sätt.”

b) Punkt 5 skall ersättas med följande:

”5. Senast den tjugonde dagen varje månad skall medlemsstaterna på elektronisk väg till kommissionen översända de handlingar som gör det möjligt att i gemenskapens budget bokföra de utgifter som de haft under föregående månad. De handlingar som gör det möjligt att bokföra de utgifter som uppstått mellan den 1 och 15 oktober skall dock översändas senast den 10 november.

En sammanfattning av de uppgifter som föreskrivs i punkt 6 b skall också skickas in till kommissionen i pappersformat.”

c) Punkt 6 skall ändras på följande sätt:

i) I punkt a skall den tredje strecksatsen utgå.

ii) Punkt b skall ersättas med följande:

”b) en sammanfattning av de uppgifter som anges i a,”.

d) Punkt 9 skall ersättas med följande:

”9. Utbetalningsställena i de medlemsstater som inte deltar i eurosamarbetet skall föra särskilda räkenskaper beroende på i vilken valuta utgifterna har betalats till stödmottagarna. Samma uppdelning skall göras för deklarationer som lämnas in för avslutandet av räkenskaperna.”

[1] EUT L 153, 30.4.2004, s. 4.

2. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. På grundval av de uppgifter som översänts i enlighet med artikel 3 skall kommissionen besluta om och göra månatliga utbetalningar av förskott för bokförda utgifter utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 2040/2000 (*).

Om förhandsåtagandena enligt artikel 150.3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (**) överstiger hälften av sammanlagda motsvarande anslag inom ramen för det innevarande budgetåret, skall förskotten fördelas med en procentsats av de utgiftsdeklarationer som medlemsstaterna sänt in. Kommissionen skall ta hänsyn till sådana belopp som inte betalats ut till medlemsstaterna vid senare beslut om återbetalningar.

Om gemenskapens budget inte har antagits vid budgetårets början skall förskotten fördelas med en procentsats av de utgiftsdeklarationer som medlemsstaterna sänt in, per utgiftskapitel, och inom de gränser som fastställs i artikel 13 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002. Kommissionen skall ta hänsyn till sådana belopp som inte betalats ut till medlemsstaterna vid senare beslut om återbetalningar.

(*) EGT L 244, 29.9.2000, s. 27.
(**) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.”

b) Punkt 2 skall ersättas med följande:

”2. Alla belopp som betalats utanför föreskrivna villkor eller tidsfrister kommer att bli föremål för en minskning inom ramen för bokföringen av förskott, enligt följande:

a) Om allt utom 4 % av utbetalningarna verkställts enligt föreskrivna villkor och tidsfrister skall ingen minskning göras.

b) Utöver marginalen på 4 %, skall alla vidare utbetalningar som verkställts med en försening på upp till

— en månad minskas med 10 %,

— två månader minskas med 25 %,

— tre månader minskas med 45 %,

— fyra månader minskas med 70 %,

— fem månader eller mer minskas med 100 %.

c) För direktstöd, som omfattas av artikel 12 och avdelning III eller, eventuellt, avdelning IVa i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 (*), och som betalas ut för år N, och för vilka betalningen äger rum utanför föreskrivna villkor eller tidsfrister efter den 15 oktober år N+1, skall emellertid följande gälla:

— Om den marginal på 4 % som avses i a inte har utnyttjats fullt ut för betalningar som gjorts senast den 15 oktober år N+1, och den del som återstår av marginalen överstiger 2 %, skall marginalen reduceras till 2 %.

— I vilket fall som helst skall de betalningar som verkställs under budgetåren N+2 och följande för den berörda medlemsstaten endast berättiga till stöd upp till det nationella tak som avses i bilagorna VIII eller VIIIa eller inom gränserna för det årliga anslag som fastställts i enlighet med artikel 143b.3 i förordning (EG) nr 1782/2003 för det år som föregår det budgetår under vilket betalningen verkställs, i förekommande fall ökat med det mjölkbidrag och ytterligare betalningar som avses i artiklarna 95 och 96 samt det kompletterande stödbeloppet enligt artikel 12 i samma förordning, och minskat med den procentsats som anges i artikel 10 samt justerat enligt artikel 11, med beaktande av artikel 12a i samma förordning samt de belopp som fastställs i artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 188/2005 (**).

— Efter utnyttjande av ovannämnda marginaler skall de utgifter som avses i denna punkt minskas med 100 %.

d) Om särskilda omständigheter rörande förvaltningen ändå har uppstått för vissa åtgärder eller om medlemsstaterna kan påvisa goda skäl, kan kommissionen dock tillämpa en avvikande stegring och/eller lägre procentsatser eller procentsatsen noll. När det gäller de betalningar som avses i c skall föregående mening dock tillämpas upp till de tak som anges i andra strecksatsen i c.

e) De minskningar som avses i den här artikeln skall genomföras enligt tillämpningsföreskrifterna i artikel 14 i förordning (EG) nr 2040/2000.

(*) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.
(**) EUT L 31, 4.2.2005, s. 6.”

c) Punkt 6 skall ersättas med följande:

”6. Om den dokumentation som avses i artikel 55.1 i kommissionens förordning (EG) nr 817/2004 (*) inte har inkommit till kommissionen senast den 30 september varje år får kommissionen, efter att ha underrättat den berörda medlemsstaten, tillfälligt upphöra med utbetalningen av förskottet för de utgifter som verkställts för september månad i enlighet med nämnda förordning, fram till det förskott som gäller utgifterna för oktober månad.

(*) EUT L 153, 30.4.2004, s. 4.”

3. Artikel 5 skall ersättas med följande:

”2. De utgifter som avses i punkt 1 skall bokföras av utbetalningsställena senast under den månad som följer på den månad som transaktionerna avser. De transaktioner som skall ingå i de räkenskaper som godkänns i slutet av en månad skall vara de som verkställts från budgetårets början fram till slutet av den månaden. För de transaktioner som verkställs under september månad skall dock utgifterna bokföras av utbetalningsställena senast den 15 oktober.”

4. I artikel 7.1 skall punkt b utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 16 oktober 2005, med förbehåll för artikel 1.1 d och 1.4 som skall tillämpas från och med den 16 oktober 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2005.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 606/2005

av den 19 april 2005

om ändring av förordning (EG) nr 795/2004 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001 [1], särskilt artikel 51 b andra stycket och artikel 145 c och 145 d i denna, och

av följande skäl:

(1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 795/2004 [2] införs tillämpningsföreskrifter för systemet med samlat gårdsstöd från och med 2005. Erfarenhet från genomförandet av systemet i medlemsstaterna har, både när det gäller administrationen och när det gäller driften, visat att det i vissa avseenden behövs ytterligare tillämpningsföreskrifter och att i andra avseenden de existerande reglerna bör förtydligas och anpassas.

(2) I artikel 24.2 i förordning (EG) nr 795/2004 föreskrivs att startdatum för den tiomånadersperiod som avses i artikel 44.3 i förordning (EG) nr 1782/2003 för varje enskild jordbrukare antingen skall fastställas av medlemsstaterna till ett visst datum, som infaller mellan den 1 september det kalenderår som föregår året för inlämnande av ansökan om anslutning till systemet med samlat gårdsstöd och den 30 april följande kalenderår, eller så får jordbrukaren själv bestämma ett datum under denna period. Jordbrukarna bör få vara mer flexibla när de bestämmer startdatum för tiomånadersperioden för varje jordbruksskifte om det är berättigat på grund av särskilda jordbruksförhållanden.

(3) Enligt artikel 51 i förordning (EG) nr 1782/2003, i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 864/2004, som blev tillämplig från och med den 1 januari 2005 genom förordning (EG) nr 394/2005 [3], får medlemsstaterna tillåta att sekundära grödor odlas på de stödberättigande hektaren under en period av högst tre månader från och med den 15 augusti varje år. Detta datum bör flyttas fram för att möjliggöra odling av tillfälliga vegetabiliska grödor i regioner där spannmål vanligtvis skördas tidigare på grund av klimatförhållandena, i enlighet med vad de berörda medlemsstaterna har begärt av kommissionen.

(4) Förordning (EG) nr 795/2004 bör därför ändras.

(5) Eftersom förordning (EG) nr 795/2004 skall tillämpas från och med den 1 januari 2005 är det lämpligt att de bestämmelser som föreskrivs i denna förordning tillämpas retroaktivt från och med den dagen.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för direktstöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 795/2004 ändras på följande sätt:

1. I artikel 24.2 skall följande stycke läggas till:

”Om det är motiverat av särskilda jordbruksförhållanden får medlemsstaterna tillåta jordbrukare att bestämma två olika datum inom den period inom vilken startdatumet enligt första stycket skall ligga som startdatum för tiomånadersperioden för deras jordbruksföretag. Jordbrukare som använder sig av denna möjlighet skall ange sitt val för varje enskilt jordbruksskifte i sin samlade ansökan utöver den information som skall lämnas av dem i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 796/2004.”

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 118/2005 (EUT L 24, 27.1.2005, s. 15).

[2] EUT L 141, 30.4.2004, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 394/2005 (EUT L 63, 10.3.2005, s. 17).

[3] EUT L 161, 30.4.2004, s. 48.

2. Följande artikel skall införas som artikel 28a:

"Artikel 28a

Tremånadersperioden enligt artikel 51 b i förordning (EG) nr 1782/2003

De medlemsstater som anges i bilagan får tillåta att sekundära grödor odlas på stödberättigande hektar under en period på högst tre månader som varje år inleds det datum som anges i bilagan för vardera medlemsstaten."

3. Bilagan till den här förordningen skall läggas till.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 april 2005.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA

Medlemsstat	Datum
Portugal	1 mars
Tyskland	15 juli
Österrike	30 juni
Danmark	15 juli
Italien	11 juni"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 607/2005

av den 18 april 2005

om ändring för fjärde gången av rådets förordning (EG) nr 1763/2004 om införande av vissa restriktiva åtgärder till stöd för ett effektivt genomförande av Internationella krigsförbrytartribunalens för f.d. Jugoslavien (ICTY) uppgift

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1763/2004 av den 11 oktober 2004 om införande av vissa restriktiva åtgärder till stöd för ett effektivt genomförande av Internationella krigsförbrytartribunalens för f.d. Jugoslavien (ICTY) uppgift [1], särskilt artikel 10 a i denna, och

av följande skäl:

(1) Bilaga I till förordning (EG) nr 1763/2004 innehåller en förteckning över personer vars penningmedel och ekonomiska resurser har spärrats enligt den förordningen.

(2) Kommissionen är bemyndigad att ändra den bilagan med beaktande av rådets beslut om genomförande av rådets gemensamma ståndpunkt 2004/694/GUSP av den 11 oktober 2004 om ytterligare åtgärder till stöd för ett effektivt genomförande av Internationella tribunalens för f.d. Jugoslavien (ICTY) uppgift [2]. Den gemensamma ståndpunkten genomförs genom rådets beslut 2005/316/GUSP [3]. Bilaga I till förordning (EG) nr 1763/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

(3) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning skall vara verkningsfulla måste denna förordning träda i kraft omedelbart.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1763/2004 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 april 2005.

På kommissionens vägnar
Benita FERRERO-WALDNER
Ledamot av kommissionen

---

[1] EUT L 315, 14.10.2004, s. 14. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 295/2005 (EUT L 50, 23.2.2005, s. 5).

[2] EUT L 315, 14.10.2004, s. 52.

[3] Se sidan 54 i detta nummer av EUT.

BILAGA

Bilaga I till förordning (EG) nr 1763/2004 skall ändras på följande sätt:

1. Följande person skall läggas till:

   a) Tolimir, Zdravko, född den 27 november 1948.

2. Följande personer skall strykas:

   a) Borovcanin, Ljubomir, född den 27 februari 1960. Födelseort: Han Pijesak, Bosnien och Hercegovina. Medborgare i Bosnien och Hercegovina.

   b) Jankovic, Gojko, född den 31 oktober 1954. Födelseort: Trbuse i kommunen Foca, Bosnien och Hercegovina. Medborgare i Bosnien och Hercegovina.

   c) Lukic, Milan, född den 6 september 1967. Födelseort: Visegrad, Bosnien och Hercegovina. Medborgare i a) Bosnien och Hercegovina, b) möjligen Serbien och Montenegro.

   d) Nikolic, Drago, född den 9 november 1957. Födelseort: Bratunac, Bosnien och Hercegovina. Medborgare i Bosnien och Hercegovina.

   e) Pandurevic, Vinko, född den 25 juni 1959. Födelseort: Sokolac, Bosnien och Hercegovina. Medborgare i a) Bosnien och Hercegovina, b) möjligen Serbien och Montenegro.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 mars 2004

om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra för att åtgärda den kris som drabbat persiko- och nektarinodlingen i Piemonte

[delgivet med nr K(2004) 473]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2005/313/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 20 september 2002, registrerad den 25 september 2002, anmälde Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen till kommissionen ett stöd avsett att åtgärda den kris som drabbat persiko- och nektarinodlingen i Piemonte.

(2) Genom skrivelser av den 10 april 2003 och den 7 augusti 2003, registrerade den 15 april 2003 respektive den 8 augusti 2003, översände Italiens ständiga representation till kommissionen de kompletterande upplysningar som kommissionen begärt från de italienska myndigheterna i skrivelser av den 13 november 2002 och den 5 juni 2003.

(3) Genom en skrivelse av den 2 oktober 2003 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende det aktuella stödet.

(4) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* [1]. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(5) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

II. BESKRIVNING

(6) Den aktuella åtgärden avser skador som orsakades av de oväder och hagelstormar som drabbade Piemonte 2002 och som skadade persiko- och nektarinodlingarna. Inledningsvis planerades återtag från marknaden av 6 000 ton persikor och nektariner för kompostering. Enligt de italienska myndigheterna torde åtgärden kunna omfattas av undantag enligt artikel 87.2 b i fördraget.

(7) Återtag gjordes den 25, 26, 27 och 30 september 2002. Totalt återtogs 204,16 ton persikor till ett värde av 18 782 euro och 977,94 ton nektariner till ett värde av 89 970,48 euro. Sammanlagt återtogs alltså 1 182,10 ton frukt. Stödet uppgår till 0,092 euro per kilo återtagen frukt, vilket ger ett totalt anslag för åtgärden på 108 752 euro.

[1] EUT C 266, 5.11.2003, s. 3.

(8) Som anges i anmälan gäller för de aktuella producenterna, som är medlemmar i organisationen Asprofrut [2], att de på grund av ovannämnda oväder gjort förluster på mer än 30 % av det historiska produktionsgenomsnittet.

(9) Den genomsnittliga produktionen i regionen uppgick under den senaste treårsperioden till totalt 144 692 ton (86 059 ton persikor och 58 633 ton nektariner).

(10) I anmälan anges följande skäl för stödet:

— I rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker [3] anges att högst 10 % av de enskilda producentorganisationernas saluförda produktion får återtas under ett regleringsår och att den procentsatsen får överskridas med tre procentenheter på villkor att genomsnittet ligger på 10 % under en treårsperiod.

— Producentorganisationerna i regionen hade redan utnyttjat marginalen på tre procentenheter.

III. INLEDANDE AV DET FÖRFARANDE SOM ANGES I ARTIKEL 88.2 I EG-FÖRDRAGET

(11) Kommissionen har inlett det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget då kommissionen hyser tvivel om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.

(12) En första faktor som fick kommissionen att börja betvivla stödets förenlighet med den gemensamma marknaden var det faktum att det, tack vare de uppgifter som de italienska myndigheterna skickade in under skriftväxlingen med kommissionen, blev tydligare och tydligare att det inte var det dåliga vädret som hade skapat krisen utan snarare den ogynnsamma handelsutvecklingen, dvs. en riskfaktor bland de andra normala riskfaktorer som ingår i driften av ett jordbruksföretag. (I en skrivelse av den 7 augusti 2003 anger de italienska myndigheterna till exempel att krisen mer berodde på marknaderna än på produktionsbortfallet. Dessutom har de italienska myndigheterna beräknat förlusterna på grundval av försäljningssiffror och inte produktionssiffror – se skäl 13).

(13) En andra faktor som fick kommissionen att betvivla stödets förenlighet med den gemensamma marknaden var det faktum att de italienska myndigheterna, efter det att de angett förluster i förhållande till den historiska genomsnittsproduktionen, erkänner att förlusterna beräknats på grundval av försäljningssiffrorna, trots att det i punkt 11.3 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn (nedan kallade ”riktlinjerna”) [4], vilka används för bedömning av stöd för att kompensera jordbrukare för ogynnsamma väderförhållanden, anges en metod för beräkning av förluster som bygger på produktionsbortfall (prisfaktorn beaktas först efter det att produktionsbortfallet beräknats).

(14) En tredje faktor som fick kommissionen att betvivla stödets förenlighet med den gemensamma marknaden var det faktum att enligt uppgift från de italienska myndigheterna var den genomsnittliga produktionen av persikor och nektariner under 2002 större än under de tre föregående åren. I punkt 11.3 i riktlinjerna anges emellertid att stöd endast är tillåtet om skadornas omfattning når upp till en viss tröskel, nämligen 20 % av den normala produktionen i mindre gynnade områden och 30 % i övriga områden (som anges i skäl 9 var genomsnittsproduktionen i regionen under de tre åren före den aktuella krisen totalt 144 692 ton, varav 86 059 ton persikor och 58 633 ton nektariner. Under 2002 beräknades produktionen till 147 300 ton, varav 86 300 ton persikor och 61 000 ton nektariner).

(15) En fjärde faktor som fick kommissionen att betvivla stödets förenlighet med den gemensamma marknaden var de italienska myndigheternas val av referensår för beräkning av den normala årsproduktionen för fastställandet av produktionsbortfallet. Enligt punkt 11.3.2 i riktlinjerna skall bruttoavkastningen under ett normalt år beräknas på grundval av bruttoavkastningen under de tre föregående åren, med undantag för eventuella år då kompensation utgått för ogynnsamma väderförhållanden. De italienska myndigheterna har beräknat produktionsbortfallet i förhållande till de tre år som föregick det aktuella året, samtidigt som de anger att det inte hade utgått någon specifik kompensation till persiko- och nektarinsektorn men att produktionsföretag inom sektorn under de tre aktuella åren fått räntebidrag för lån som de beviljats för att kompensera för skador på grund av ogynnsamma väderförhållanden avseende minst 35 % av den säljbara bruttoproduktionen. Det är mot bakgrund av dessa upplysningar svårt att föreställa sig hur persiko- och nektarinodlingarna klarat sig från dessa ogynnsamma väderförhållanden som drabbat hela jordbruksföretaget och hur en lantbrukare vars hela gård drabbats kunnat få stöd för alla grödor utom för persikor och nektariner.

[2] Enligt de italienska myndigheterna har två producentorganisationer ansökt om stöd, nämligen Asprofrut och Lagnascogruppen. Den senare organisationen drog i ett senare skede tillbaka sin anmälan.

[3] EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

[4] I dess ändrade lydelse enligt EGT C 232, 12.8.2000, s. 17.

(16) En femte faktor som fick kommissionen att betvivla stödets förenlighet med den gemensamma marknaden var att de italienska myndigheterna inte använt en lämplig metod för beräkningen av stöden. För beräkningen av stödbeloppet (0,092 euro/kg) använde sig de italienska myndigheterna av de genomsnittliga marknadspriserna för färska förpackade produkter under september 2002 (nämligen 0,5 euro/kg för nektariner och 0,45 euro/kg för persikor) och inte av de genomsnittliga priserna för de tre föregående åren, exklusive eventuella år då kompensation utgått till följd av ogynnsamma väderförhållanden, som är vad som föreskrivs i punkt 11.3.2 i riktlinjerna. Enligt de italienska myndigheterna var syftet med beräkningsmetoden att motverka överkompensation, eftersom förlusterna berodde på utebliven försäljning av produkterna i fråga och kostnaderna för att producera 1 kg frukt kunde uppskattas till cirka 50 % av marknadspriset. Mot bakgrund av dessa uppgifter kan kommissionen konstatera att bestämmelserna i punkt 11.3.2 i riktlinjerna inte har iakttagits och dra slutsatsen att stödet förefaller kompensera förluster som inte berodde på produktionsbortfall utan på den ogynnsamma marknadsutvecklingen.

(17) I samband med detta har kommissionen även uttryckt tvivel angående det beräkningsunderlag som de italienska myndigheterna använt för beräkningen av stödet då man inte preciserat vilka avdrag som gjorts för de kostnader som lantbrukarna inte hade på grund av ovädret, vilka skador som kunnat ersättas via försäkringar eller vilka eventuella direktstöd som erhållits, trots att det i punkterna 11.3.2 och 11.3.6 i riktlinjerna föreskrivs att sådana uppgifter skall anges.

(18) En sjätte faktor som fick kommissionen att betvivla stödets förenlighet med den gemensamma marknaden var frågan om huruvida de italienska myndigheterna hade iakttagit bestämmelserna i punkt 11.3.8 i riktlinjerna enligt vilka stöd som betalas ut till en producentorganisation inte får överskrida jordbrukarnas faktiska kostnader. Det kan ifrågasättas om det verkligen är fråga om en s.k. reell förlust enligt riktlinjerna, med tanke på vad som anges ovan (utebliven försäljning snarare än produktionsbortfall, otillförlitlig metod för beräkning av förlusterna). De italienska myndigheterna anger vidare endast att producentorganisationen betalat ut stödet till lantbrukarna, med avdrag för producentorganisationens kostnader, vilket gör att kommissionen i brist på närmare upplysningar inte kunnat kontrollera om de ospecificerade kostnaderna var berättigade eller inte och inte heller kunnat fastställa om producentorganisationerna betalat ut stödet i proportion till hur stora förluster de enskilda lantbrukarna gjort.

(19) En sjunde faktor som fick kommissionen att betvivla stödets förenlighet med den gemensamma marknaden var misstanken om överträdelse av bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker enligt förordning (EG) nr 2200/96. Eftersom producenterna i regionen Piemonte redan uttömt sina möjligheter till återtag enligt förordningen (se skäl 10) är statligt stöd för återtag utöver de fastställda gränserna en överträdelse av bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker och som kan skapa en störning i den gemensamma marknadens funktion. På grundval av punkt 3.2 i riktlinjerna kan kommissionen därför under inga omständigheter godkänna ett stöd som inte är förenligt med de bestämmelser som reglerar den gemensamma organisationen av marknaden eller som skulle hindra den från att fungera tillfredsställande.

(20) Slutligen har kommissionen i brist på upplysningar inte kunnat kontrollera om stödet redan har betalats ut och inte heller om det kan kumuleras med andra stöd för samma ändamål.

IV. **KOMMENTARER FRÅN ITALIEN**

(21) Genom en skrivelse av den 16 januari 2004, registrerad den 19 januari 2004, översände Italiens ständiga representation till kommissionen en skrivelse med Italiens synpunkter på inledandet av det förfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget angående det aktuella stödet.

(22) När det gäller avdrag för kostnader som lantbrukarna inte haft (se skäl 17) anger de italienska myndigheterna att eftersom det inte var fråga om utebliven produktion så hade alla faser i odlingen avslutats och lantbrukarna hade därför redan haft alla kostnader i samband därmed.

(23) Beträffande eventuell överkompensation av förlusterna (se skälen 15 och 16) anger de italienska myndigheterna att även om beräkningsmetoden inte är lämplig anser de att de tillhandahållit tillräckliga uppgifter för att undanröja varje misstanke om överkompensation och att det är svårt att föreställa sig att förlusterna skulle ha varit för små för att berättiga till stöd, särskilt med tanke på den stora skillnaden mellan stödbeloppet och marknadspriset, och det faktum att produktionspriset motsvarar cirka hälften av marknadspriset.

(24) Beträffande frågan om huruvida bestämmelserna i punkt 11.3.8 i riktlinjerna iakttagits (se skäl 18) anger de italienska myndigheterna att stödet skall fördelas i proportion till skadornas omfattning (som fastställs utifrån de levererade kvantiteterna) och att de italienska myndigheterna vidtagit åtgärder för att se till att producentorganisationens avdrag från stödet endast avser faktiska kostnader.

(25) I den skrivelse av den 16 januari 2004 som översändes av Italiens ständiga representation finns även synpunkter från den aktuella producentorganisationen Asprofrut. Enligt producentorganisationen var regleringsåret 2002 ett särskilt besvärligt år, huvudsakligen på grund av klimatutvecklingen i regionen i augusti och de oväder som under samma period drabbade de länder i Centraleuropa som producentorganisationen handlar med. Producentorganisationen understryker att den hos de regionala myndigheterna ansökt och fått beviljat återtag från marknaden av en produkt som inte skadats av hagel och som följde gemenskapens handelsnormer, även om produkten kom att klassificeras som industriprodukt på grund av den kvalitetsförsämring som uppstod under tidsperioden från det att ansökan om återtag lämnades in till det att återtaget gjordes.

V. **BEDÖMNING AV STÖDET**

(26) Enligt artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Den aktuella åtgärden svarar mot definitionen så till vida att den avser en viss produktion och den hotar att snedvrida konkurrensen på grund av att Italien är en av de största producenterna på området (under 2001 var Italien den näst största producenten av persikor och den största producenten av nektariner i Europeiska unionen).

(27) Vissa åtgärder kan betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden om de omfattas av undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 och 87.3.

(28) I det aktuella ärendet angav de italienska myndigheterna att skadorna orsakats av ogynnsamma väderförhållanden.

(29) Som nämns i skäl 12 började kommissionen under skriftväxlingen med de italienska myndigheterna att betvivla att det var de ogynnsamma väderförhållandena som hade skapat krisen utan ansåg att den snarare berodde på den ogynnsamma handelsutvecklingen, alltså en riskfaktor bland de andra normala riskfaktorer som ingår i driften av ett jordbruksföretag.

(30) De synpunkter som de italienska myndigheterna inkom med efter det att det förfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget inletts tillför inga nya uppgifter som kan göra att den slutsatsen förefaller mindre trolig. Faktum är att de uppgifter som inkommit från de italienska myndigheterna tyder på det motsatta förhållandet, dvs. de italienska myndigheterna anger att krisen inte berodde på något produktionsbortfall och att alla odlingsfaser hade avslutats. Dessa uppgifter och uppgifterna från Asprofrut, som anger att man hos de regionala myndigheterna ansökt och fått beviljat återtag från marknaden av en produkt som inte skadats av hagel och som följde gemenskapens handelsnormer, samt att produkten kommit att klassificeras som industriprodukt på grund av den kvalitetsförsämring som uppstod under tidsperioden från det att ansökan om återtag lämnades in till det att återtaget gjordes (se skälen 22 och 25), gör att kommissionen fortfarande ifrågasätter kopplingen mellan det återtag som gjordes och för vilket stöd beviljades och produktionsbortfallet på grund av ogynnsamma väderförhållanden. Åtgärden förefaller vara kopplad till den ogynnsamma marknadsutvecklingen, dvs. en riskfaktor bland de andra normala riskfaktorer som ingår i driften av ett jordbruksföretag.

(31) När det gäller den beräkningsmetod som använts för att fastställa förlusternas omfattning och kommissionens tvivel angående denna – tvivel vilka nämns i skälen 13, 14 och 15 – kan kommissionen konstatera att även om kommissionen skulle bortse från slutsatserna i skäl 30 och använda samma metod som de italienska myndigheterna för att beräkna kompensationen för naturkatastrofer, så finns det inget i de italienska myndigheternas argumentation som kan motivera vare sig valet av ett beräkningsunderlag som bygger på försäljningssiffrorna i stället för på produktionssiffrorna eller valet av referensår.

(32) Angående valet av beräkningsmetod bör det understrykas att även om det i punkt 11.3.2 i riktlinjerna anges att det är möjligt att använda en annan beräkningsmetod än den angivna skall den alternativa beräkningsmetoden vara sådan att det är möjligt att fastställa produktionsbortfallet (se den princip [5]) som säger att ”kommissionen kommer dock att godta alternativa metoder för att beräkna den normala avkastningen, inklusive regionala referensvärden, förutsatt att den kan konstatera att resultaten av dessa är representativa och inte grundar sig på onormalt goda skördar”). Användningen av försäljningssiffror som beräkningsunderlag kan inte motiveras på grundval av punkt 11.3.2 i riktlinjerna.

(33) Kommissionen konstaterar vidare att de italienska myndigheterna i sin skrivelse av den 16 januari 2004 inte anger några skäl till valet av referensår för beräkningen av förlusterna och att man inte heller förklarar hur det är möjligt att produktionsbortfallet är 20 % eller 30 %, samtidigt som det i produktionsprognoserna för 2002 anges att produktionen skulle komma att bli större än under de tre referensåren.

[5] Punkt 11.3.2 i riktlinjerna. Se fotnot 4.

(34) I avsaknad av dessa upplysningar förstår kommissionen fortfarande inte varför de italienska myndigheterna, enligt egen uppgift, valt referensår då vissa persiko- och nektarinproducenter fått räntebidrag för lån som de beviljats för att kompensera för skador på 35 % av den säljbara bruttoproduktionen som orsakats av ogynnsamma väderförhållanden (som anges i skäl 15 är det svårt att föreställa sig hur persiko- och nektarinodlingarna klarat sig från dessa ogynnsamma väderförhållanden som drabbat hela jordbruksföretaget och hur en lantbrukare vars hela gård drabbats kunnat få stöd för alla grödor utom för persikor och nektariner). Kommissionen förstår vidare inte hur de italienska myndigheterna kan rättfärdiga påståendet om produktionsbortfall på 20 % eller 30 % på grund av ogynnsamma väderförhållanden när produktionen under 2002 spåddes bli större än under de tre referensåren och när uppgifterna från Asprofrut visat att produkterna inte hade skadats av hagel utan hade kommit att klassificeras som industriprodukt på grund av den kvalitetsförsämring som uppstod under tidsperioden från det att ansökan om återtag lämnades in till det att återtaget gjordes (se skäl 31).

(35) Kommissionen kan därför konstatera att även om kommissionen skulle godkänna den metod som de italienska myndigheterna använt för att beräkna kompensationen för naturkatastrofer, så skulle kommissionen ändå ifrågasätta den metod som använts för att beräkna från och med vilka förlusttal som stöd beviljas och för fastställandet av persiko- och nektarinproducenternas rätt till stöd enligt punkt 11.3 i riktlinjerna. Det faktum att de italienska myndigheterna använt försäljningssiffrorna för beräkningen (alltså en parameter som avser en etapp som ligger långt efter den etapp då frukterna skadats) stärker bara vad som anges i skäl 30, nämligen att det återtag som gjordes i samband med stödet snarare berodde på den ogynnsamma handelsutvecklingen än på väderförhållandena, dvs. en riskfaktor bland de andra normala riskfaktorer som ingår i driften av ett jordbruksföretag.

(36) När det gäller de tvivel avseende stödberäkningsmetoden som nämns i skäl 16 erkänner de italienska myndigheterna i skrivelsen av den 16 januari 2004 till och med att beräkningsmetoden inte är lämplig, samtidigt som de hävdar att de uppgifter som tillhandahållits bör vara tillräckliga för att kommissionen skall kunna konstatera att det inte förekommit någon överkompensation. Även i det här fallet gäller att även om kommissionen hade valt att godkänna de italienska myndigheternas metod för kompensation för skador som orsakats av naturkatastrofer så skulle det faktum att myndigheterna erkänt att beräkningsmetoden är olämplig ändå göra att kommissionen måste betvivla stödens förenlighet med den gemensamma marknaden.

(37) Grundproblemet är och förblir det faktum att de skador som drabbade de aktuella företagen berodde på utebliven försäljning (se skäl 16) och inte på produktionsbortfall (se skäl 30). Kommissionen misstänker därför fortfarande att stödet var avsett att kompensera producenterna för den minskade försäljningen som berodde på marknadsutvecklingen, dvs. för en riskfaktor bland de andra riskfaktorer som normalt ingår i driften av ett jordbruksföretag.

(38) När det gäller de tvivel som nämns i skälen 17 och 18 (angående det beräkningsunderlag som de italienska myndigheterna använt för beräkningen av stödet och det faktum att de italienska myndigheterna inte preciserat vilka avdrag som gjorts för kostnader som lantbrukarna inte haft, vilka skador som kunnat ersättas via försäkringar eller vilka eventuella direktstöd som erhållits) konstaterar kommissionen att de italienska myndigheterna i skrivelsen av den 16 januari 2004 anger att det inte kommer att göras avdrag för kostnader som lantbrukarna inte haft eftersom det inte var fråga om utebliven produktion, alla faser i odlingen hade avslutats och lantbrukarna redan hade haft alla kostnader i samband därmed.

(39) Kommissionen konstaterar att även om det är möjligt att se det som att de italienska myndigheterna svarat på frågan om eventuella avdrag för kostnader som lantbrukarna inte haft så preciserar de italienska myndigheterna emellertid inte om det gjorts avdrag för eventuella direktstöd eller ersättningar från försäkringar. Även i det här fallet gäller att även om kommissionen hade valt att godkänna de italienska myndigheternas metod skulle dessa bristande preciseringar vara tillräckliga för att tvivlen om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden skulle kvarstå, eftersom det inte är säkert att bestämmelserna i punkt 11.3 i riktlinjerna iakttagits.

(40) När det gäller de tvivel angående punkt 11.3.8 i riktlinjerna som nämns i skäl 18 noterar kommissionen de italienska myndigheternas uppgifter om att stödet fördelats i proportion till skadornas omfattning (vilken fastställts utifrån de levererade kvantiteterna) och att de italienska myndigheterna vidtagit åtgärder för att se till att producentorganisationens avdrag från stödet endast avser faktiska kostnader. Även här gäller att även om kommissionen hade valt att godkänna de italienska myndigheternas metod så hade kommissionen ändå inte kunnat undgå att ifrågasätta huruvida bestämmelserna

i punkt 11.3.8 i riktlinjerna iakttagits, då de levererade kvantiteterna inte är en faktor som kan användas för beräkningen av förlusterna eftersom återtaget avsåg frukt som inte skadats av hagel, men som kommit att klassificeras som industriprodukt på grund av den kvalitetsförsämring som uppstod under tidsperioden från det att ansökan om återtag lämnades in till det att återtaget gjordes (se skäl 30) och då det trots att kommissionen begärt in upplysningar inte finns några uppgifter om vilken typ av utgifter det var som Asprofrut gjorde avdrag för, vilket gör att kommissionen inte kan utesluta att det var fråga om för höga avdrag, vilket i sin tur innebär att producentorganisationen kan ha beviljats driftsstöd.

(41) När det gäller de misstankar om överträdelse av bestämmelserna i förordning (EG) nr 2200/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker som nämns i skäl 19 konstaterar kommissionen att de italienska myndigheterna inte inkommit med några uppgifter som skulle kunna skingra de misstankarna. Med tanke på de omständigheter som gällde för återtaget, nämligen att producentorganisationerna i regionen Piemonte hade uttömt sina möjligheter till återtag enligt förordningen (se skäl 10), kan kommissionen konstatera att statligt stöd som beviljas för återtag utöver de fastställda trösklarna strider mot bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker och att detta kan skapa en störning i den gemensamma marknadens funktion.

(42) Slutligen konstaterar kommissionen när det gäller utbetalningen av stöd och eventuell kumulering att de italienska myndigheterna i sin skrivelse av den 16 januari 2004 anger att stödet inte betalats ut och att producentorganisationen Asprofrut bekräftar att de inte mottagit några medel. De italienska myndigheterna ger inga upplysningar om eventuell kumulering med andra stöd för samma ändamål. Kumulering skulle kunna innebära överkompensation för de påstådda förlusterna, vilket strider mot bestämmelserna i punkt 11.3 i riktlinjerna.

VI. **SLUTSATSER**

(43) Av ovanstående framgår att det planerade stödet till förmån för producentorganisationen Asprofrut för att täcka ett återtag av persikor och nektariner inte kan betraktas som stöd för att kompensera för förluster på grund av ogynnsamma väderförhållanden, utan är att betrakta som stöd till vissa producenter för att kompensera för utebliven försäljning på grund av en ogynnsam marknadsutveckling, dvs. en riskfaktor bland de andra normala riskfaktorer som ingår i driften av ett jordbruksföretag. Stöd för att kompensera normala risker inom jordbruket är detsamma som driftsstöd, och driftsstöd är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(44) Även om kommissionen hade kunnat godta de italienska myndigheternas påståenden att det är fråga om ersättning för förluster på grund av ogynnsamma väderförhållanden kvarstår det ändå för många oklarheter i de uppgifter som de italienska myndigheterna lämnat in för att kommissionen skall kunna anse att stödet beviljats i enlighet med punkt 11.3 i riktlinjerna. Inte ens ur det perspektivet skulle stödet kunna omfattas av undantag enligt artikel 87.2 b eller 87.3 c i fördraget, vilket de italienska myndigheterna påstår, då stödet inte bidrar till att underlätta utvecklingen av näringsverksamheter. Stödet skulle ändå vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

(45) Slutligen kvarstår misstankarna om överträdelse av bestämmelserna i förordning (EG) nr 2200/96. Eftersom återtaget gjordes efter det att producentorganisationernas möjligheter till återtag uttömts, innebär stöd som beviljas för en åtgärd utöver de trösklar som fastställs i en förordning som avser hela Europeiska unionens gemensamma organisation av marknaden för grönsaker att det finns risk för störningar i den gemensamma marknadens funktion. Enligt punkt 3.2 i riktlinjerna kan kommissionen därför under inga omständigheter godkänna ett stöd som inte är förenligt med de bestämmelser som reglerar en gemensam organisation av marknaden eller som skulle hindra en sådan från att fungera tillfredsställande. Stödet är därför att betrakta som oförenligt med den gemensamma marknaden.

(46) Kommissionen behöver inte föreskriva att stödet skall återkrävas då det inte betalats ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Italien planerar att genomföra för att åtgärda den kris som drabbat persiko- och nektarinodlingen i Piemonte till ett belopp av 108 752 euro är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Detta stöd får därför inte genomföras.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 16 mars 2004.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 september 2004

om Frankrikes stöd till Compagnie Marseille Réparation (CMR) – Statligt stöd C 34/2003 (ex N 728/02)

[delgivet med nr K(2004) 3350]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2005/314/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om upprättandet av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar [1] ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 18 november 2002, som registrerades samma dag (nedan kallad ”anmälan”), anmälde Frankrike till kommissionen att det ämnade bevilja ekonomiskt stöd till fartygsreparationsvarvet Compagnie Marseille Réparation (CMR). Ärendet registrerades under nummer N 728/02.

(2) Genom en skrivelse av den 13 december 2002 begärde kommissionen ytterligare upplysningar. Frankrike svarade genom en skrivelse av den 6 mars 2003, som registrerades den 7 mars 2003.

(3) Genom en skrivelse av den 13 maj 2003 meddelade kommissionen Frankrike sin avsikt att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget. Ärendet registrerades under nummer C 34/03.

(4) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* [2]. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(5) Frankrike lämnade sina synpunkter genom en skrivelse av den 31 juli 2003, som registrerades den 4 augusti 2003. Kommissionen tog inte emot några synpunkter från tredje parter.

(6) Frankrike lämnade kompletterande upplysningar genom en skrivelse av den 2 oktober 2003, som registrerades den 3 oktober 2003, och genom en skrivelse av den 10 oktober 2003, som registrerades samma dag. Kommissionen begärde fler kompletterande upplysningar från Frankrike genom en skrivelse av den 21 november 2003, som Frankrike svarade på genom en skrivelse av den 29 december, som registrerades den 8 januari 2004, och genom en skrivelse av den 29 januari 2004, som registrerades samma dag. Kommissionen begärde ytterligare upplysningar genom en skrivelse av den 10 maj 2004, som Frankrike svarade på genom en skrivelse av den 29 juni 2004, som registrerades samma dag.

[1] EUT C 188, 8.8.2003, s. 2.
[2] Se fotnot 1.

II. DETALJERAD BESKRIVNING

A. Stödmottagaren

(7) Stödmottagare är CMR, ett reparationsvarv etablerat i Marseille. CMR grundades den 20 juni 2002 för att överta verksamheten efter det konkursdrabbade reparationsvarvet Compagnie Marseillaise de Réparations (CMdR).

(8) Tidigare reparerades fartyg i Marseilles hamn av de tre företagen Marine Technologie, Travofer och CMdR. Under 1996 hade dessa varv ungefär 430 anställda (310 hos CMdR, 70 hos Marine Technologie och 50 hos Travofer). Under 1996 fick CMdR svårigheter och tvingades lämna in en konkursansökan. En social plan genomfördes när konkursförfarandet hade inletts för att hjälpa CMdR att betala utgifter i samband med förtidspensioneringar och omskolning för en del av personalen innan ett anbud om övertagande lämnades. Enligt Frankrike finansierades denna plan av de offentliga myndigheterna.

(9) Under 1997 övertogs CMdR av det italienska företaget Marinvest, som i juli 2000 sålde varvet vidare till den brittiska gruppen Cammell Laird. Samtidigt övertog Cammell Laird också de två andra reparationsvarven i Marseille, Marine Technologie och Travofer. Cammell Laird planerade att omorgansiera de tre företagen till ett enda företag bestående av CMdR och att omvandla fartygsreparationerna till fartygskonvertering.

(10) Mellan juli 2000 och juli 2002 hade antalet anställda i CMdR kraftigt minskat till följd av förtidspensioneringar på grund av asbest, dvs. arbetare som gick i pension på grund av att de blivit sjuka efter att ha exponerats för asbest. Dessa ersattes inte på grund av den planerade omstruktureringen. Följaktligen minskade CMdR:s verksamhet, men företaget fortsatte sin fartygsreparationsverksamhet fram till dess att det lämnade in sin konkursansökan.

(11) Efter det att Cammell Laird gått i konkurs 2001 uppstod svårigheter för CMdR. Den 31 juli 2001 inledde handelsdomstolen i Marseille ett förfarande mot CMdR.

(12) Företaget CMR, som bildades den 20 juni 2002, lämnade ett anbud om övertagande av CMdR till handelsdomstolen i Marseille, som den 20 juni 2002 godkände planen om övertagande.

(13) Därmed köpte CMR inom ramen för CMdR:s konkursförfarande tillgångarna i sistnämnda till ett pris av 1 001 euro (dvs. en euro som symbolisk ersättning för tillgångarna och 1 000 euro för lagret). Enligt uppgifterna i CMR:s balansräkning inledde företaget sin verksamhet under 2002 utan några skulder.

(14) Inledningsvis uppgav Frankrike att CMR också hade övertagit de pågående arbetena.

(15) Vidare krävdes i enlighet med fransk sociallagstiftning om överlåtelse av kommersiella verksamheter (andra stycket i artikel L 122-12 i arbetslagstiftningen, Code du travail) att CMR övertog samtliga anställningsavtal och bibehöll samma villkor beträffande arbetsuppgifter, löner och antal tjänsteår. CMR förpliktigades också att överta dels de avtal, som ingåtts före övertagandet om ett belopp på 500 000 euro kopplade till förtidspensioneringarna p.g.a. asbest, dels obetalda löner (betald semester) om ett belopp på 620 000 euro. Dessa två belopp motsvarar dem som Frankrike inledningsvis fastställde.

(16) Frankrike har informerat kommissionen om att CMR i mars 2003 hade 100 anställda inom produktionsverksamheten, jämfört med ett genomsnitt på 184 anställda under de fem föregående åren.

(17) CMR ägs av fem aktieägare, varav en är verkställande direktör.

B. Affärsplan

(18) Enligt Frankrike kräver återupprättandet av lönsamheten för fartygsreparationsverksamheten i Marseille att CMR vidtar ett antal interna åtgärder. För detta ändamål har en femårig affärsplan utarbetats.

(19) CMR skall från CMdR ha övertagit vissa utgifter (förtidspensioner p.g.a. asbest, löner (betald semester)) och svårigheter, såsom förlusten av kunder inom fartygsreparationssektorn i Marseilles hamn. Denna förlust skall ha berott på Cammell Lairds politik som inriktades på fartygskonvertering istället för fartygsreparationer. Av denna orsak uppger Frankrike att CMR måste omstruktureras. Frankrike medger att ett enda reparationsvarv i Marseille (dvs. CMR) överensstämmer med behoven och affärsmöjligheterna på fartygsreparationsmarknaden.

(20) Den affärsplan som Frankrike kallar för en omstruktureringsplan skall lösa CMR:s problem genom ett antal åtgärder. I första hand kommer den strategi som tidigare tillämpades av Cammel Laird, som bestod av att omvandla fartygsreparationer till fartygskonvertering, att ändras när CMR återtar sin traditionella fartygsreparationsverksamhet. Enligt Frankrike skall CMR dessutom vidta följande åtgärder: minskade strukturkostnader, datastött förarbete, öka ledningens ansvar, strikt styrning av underentreprenad och utveckling av multifunktionell kapacitet. Slutligen kommer vissa investeringar att göras och särskild uppmärksamhet att ges åt utbildning och specialisering av personalen.

(21) Så snart företaget har fått en ny ställning på marknaden kan det försöka dra till sig ägare av mer sofistikerade fartyg (t.ex. kryssningsfartyg, passagerarfartyg och gastankfartyg) som inte är baserade i Marseille och för vilka priset inte är det enda kriteriet för att göra en beställning.

(22) Frankrike har lämnat två versioner av CMR:s affärsplan. Anmälan baserades på en plan som antog ett högt driftsutnyttjande med en omsättning på 30 miljoner euro 2006 (nedan kallad ”högt driftsutnyttjande”), medan en andra försiktigare plan (nedan kallad ”lågt driftsutnyttjande”) utarbetades på begäran av handelsdomstolen i Marseille (med en omsättning begränsad till 20 miljoner euro per år räknat från det tredje året och fram tills det att affärsplanen upphör). Prognosen för företagets verksamhet ändrades därmed och i tabell 1 anges den nya prognosen.

Tabell 1

Planerad utveckling för CMR:s drift (lågt driftsutnyttjande) [3]

(euro)

Drift	2002 (6 månader)	2003	2004	2005	2006
Omsättning	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Driftskostnader					
Varuinköp	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Inköp hos underleverantörer	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Övriga inköp och externa kostnader	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Löner	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Betald semester	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Förtidspensioneringar p.g.a. asbest	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Totala personalkostnader	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Extern hjälp	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Totala kostnader för personal och hjälp	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Skatter	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Totala driftskostnader	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Rörelseresultat	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Bidrag [1]	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Rörelseresultat netto	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)

[1] Stöd från de lokala myndigheterna (se tabell 3).

[3] Tabell 1 motsvarar inte hela resultaträkningen.

(*) Vissa delar av texten har redigerats för att säkerställa att konfidentiell information inte avslöjas. Dessa delar står inom hakparenteser och är markerade med en asterisk.

(23) Enligt Frankrike grundas affärsplanen på den omsättning som reparationsvarven i Marseille hade innan gruppen Cammell Laird under 2000 hamnade i svårigheter samt på CMR:s möjlighet att inom två år uppnå liknande resultat. Frankrike understryker också att projektet tar hänsyn till det sviktande kundunderlaget vid tidpunkten för övertagandet och att en ännu försiktigare strategi har antagits än hypotesen om ett lågt driftsutnyttjande.

(24) Kostnaderna för att genomföra planen enligt hypotesen om ett lågt driftsutnyttjande, dvs. det Frankrike kallar för omstruktureringskostnaderna, beskrivs närmare i del 1 i tabell 2.

(25) Frankrike betraktar dessutom de utgifter för förtidspensioneringar p.g.a. asbest och obetalda löner (betald semester) som uppstod före övertagandet som omstruktureringskostnader. Dessa kostnader finns i del 2 i tabell 2 och beloppen har justerats i enlighet med de uppgifter som Frankrike lämnade i sin skrivelse av den 29 januari 2004.

Tabell 2

Kostnader för CMR:s omstrukturering

(euro)

Post	Belopp
Del 1	
Investeringar i omstrukturering och underhåll (2002–2006): Inledande	[…] (*)
Årliga (4 x 100 000 euro)	[…] (*)
Lager	[…] (*)
Utbildningsbehov: 200 tim/person (1)	[…] (*)
Delsumma 1	[…] (*)
Del 2	
Kostnader för förtidspensioneringar p.g.a. asbest som uppstod före övertagandet	[…] (*)
Obetalda semesterlöner som uppstod före övertagandet	[…] (*)
Delsumma 2	[…] (*)
TOTALT (delsumma 1 + delsumma 2)	3 649 494

(1) 20 anställda per år hos CMR och 50 löntagare per år hos underleverantörerna.

(26) De totala kostnaderna som bedöms vara nödvändiga för att börja driva CMR uppgår därmed till 3 649 494 euro.

C. **Ekonomiska åtgärder**

(27) Enligt Frankrike skall de 3 649 494 euro som CMR behöver finansieras genom lån och bidrag från offentliga och privata källor i överensstämmelse med tabell 3. Frankrike antog den 3 maj 2002 ett preliminärt beslut om att bevilja CMR offentligt stöd, dvs. innan CMR bildades och innan det övertagit tillgångarna i CMdR. Ett juridiskt bindande beslut om att bevilja stödet antogs den 26 juni 2002.

Tabell 3

Ekonomiska åtgärder kopplade till CMR:s omstrukturering

(euro)

Källa	Belopp
Del 1 – Offentligt stöd	
Franska regeringen	1 600 000
Regionfullmäktige i Provence-Alpes-Côte d'Azur	630 000
Regionfullmäktige i Bouches-du-Rhône	630 000
Staden Marseille	630 000
Delsumma 1	3 490 000
Del 2 – Privata bidrag	
Bidrag från aktieägarna	610 000
Banklån	1 830 000
Delsumma 2	2 440 000
TOTALT (delsumma 1 + delsumma 2)	5 930 000

(28) Den franska regeringen beviljade CMR ett belopp på 1 600 000 euro i form av ett räntefritt lån. Frankrike fastställde lånets nettobidragsekvivalent (ESN) till 404 640 euro, på grundval av kommissionens referensränta för 2002, dvs. 5,06 %. Enligt Frankrike motsvarar lånevillkoren siffrorna i tabell 4. I september 2003 utbetalades ett belopp på 800 000 euro till CMR.

Tabell 4

Villkor för utbetalning och återbetalning av lånet till CMR

(euro)

Belopp	Utbetalningsår	Återbetalningsår
533 333	n	n+6
266 667	n	n+7
400 000	n+1	n+7
400 000	n+2	n+7

(29) Regionfullmäktige i Provence-Alpes-Côte d'Azur, regionfullmäktige i Bouches-du-Rhône och staden Marseille skall var och en betala 630 000 euro till CMR i form av stöd. I september 2003 hade det totala stödet från de lokala myndigheterna utbetalats och utnyttjats för att täcka företagets förluster under dess sex första månader i drift (2002).

(30) Det privata stödet beviljades som kapitaltillskott från aktieägarna i CMR (610 000 euro) och banklån (1 830 000 euro). Banklånen omfattades inte av någon begäran om särskilda garantier från bankernas sida, med undantag för följande inslag. En del av CMR:s tillgångar finansieras genom hyrköp, dvs. den tillhör bankerna fram till dess att lånet återbetalats. En annan del av CMR:s tillgångar intecknades, vilket innebär att CMR kan förlora äganderätten till bankerna om inte lånet återbetalas enligt överenskomna villkor. Den bank som beviljade lånet är den kooperativa banken i gruppen Banque populaire.

D. **Marknadsdata**

(31) Enligt Frankrike har den franska fartygsreparationssektorn genomgått omstruktureringar under de senaste 20 åren på grund av en kraftig nedgång på marknaden. Reparationsvarven i Marseille har haft svårigheter då de inte anpassat sig till den ogynnsamma situationen på marknaden. Frankrike förklarar att de tre reparationsvarven i Marseille (Marine Technologie, Travofer och CMdR) hade för hög kapacitet för marknaden fram till 2002, när de övertogs av Cammell Laird. Enligt Frankrike uppfyller ett reparationsvarv i Marseille marknadens behov.

(32) Beträffande CMR:s personalstyrka arbetade 100 personer i produktionen i mars 2003 jämfört med 184 anställda i genomsnitt under de fem föregående åren. Denna minskning av personalstyrkan berodde också på förtidspensioneringar p.g.a. asbest (30 personer). Frankrike noterar dock att dessa personer kommer att ersättas allt eftersom CMR behöver nyrekrytera.

(33) Frankrike preciserar att CMR:s kapacitet har minskat, tack vare nedläggningen av Marine Technologies och Travofers tidigare anläggningar, som överlämnats till Marseilles hamn och som inte längre kommer att användas för fartygsreparationer.

E. **Beslut om att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget**

(34) I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet (nedan kallat ”beslutet”) bedömde kommissionen att stödåtgärderna i fråga utgjorde statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget. Dessa stödåtgärder har därefter bedömts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1540/98 av den 29 juni 1998 om nya regler för stöd till varvsindustrin [4] (nedan kallad ”varvsförordningen”) och gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter [5] (nedan kallade ”omstruktureringsriktlinjerna”).

(35) I beslutet om att inleda förfarandet uttryckte kommissionen tvivel om huruvida det var möjligt att betrakta de ekonomiska åtgärderna i fråga som omstruktureringsstöd, med beaktande av att CMR dels föreföll vara ett nybildat företag som uppstått ur CMdR:s konkurs, dels med beaktande av att det i punkt 7 i omstruktureringsriktlinjerna anges att ett nybildat företag inte har rätt till undsättnings- eller omstruktureringsstöd ens om dess finansiella ställning inledningsvis är svag.

(36) Vidare uttryckte kommissionen tvivel på att CMR, även om det vore berättigat till omstruktureringsstöd, uppfyllde de övriga kriterier som krävs för att kunna godkänna omstruktureringsstöd.

(37) Kommissionen noterade särskilt att Frankrike inte beskrev vilka strukturella svårigheter omstruktureringen var avsedd att lösa, utan bara konstaterade att CMR:s svårigheter huvudsakligen berodde på CMdR:s konkurs. Kommissionen betvivlade därför att CMR verligen hade utsatts för sådana strukturella svårigheter. Den betvivlade också att CMR:s plan antagits för att återställa CMR:s ekonomiska lönsamhet inom en rimlig tidsperiod.

(38) Vidare betvivlade kommissionen att de kapacitetsminskningar som krävs i artikel 5 i varvsförordningen skulle komma att genomföras. Kommissionen noterar att Frankrike inte lämnat några närmare upplysningar om den personalstyrka som CMR faktiskt hade övertagit och att det förefaller som om underleverantörsverksamheten kan komma att öka kraftigt.

[4] EGT L 202, 18.7.1998, s. 1.
[5] EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

(39) Kommissionen tvivlade också på att stödet var proportionerligt i förhållande till kostnaderna och fördelarna med omstruktureringen. Kommissionen grundade sig här på uppgifterna om att omstruktureringskostnaderna uppgick till 3 649 494 euro och det totala offentliga och privata stödet till 5 930 000 euro. Finansieringen överstiger därmed de påstådda omstruktureringsbehoven.

(40) När det gäller proportionaliteten behandlas i beslutet om att inleda förfarandet problemet med att fastställa nettobidragsekvivalenten för det lån som staten beviljat CMR genom konstaterandet att referenssatsen, i enlighet med kommissionens meddelande om metoden för att fastställa referens- och nuvärdesatser ([6]), kan höjas vid särskilda risksituationer (exempelvis för ett företag som befinner sig i svårigheter) och att satsen i detta fall kan uppgå till 400 räntepunkter eller mer. Kommissionen betvivlar därför att hela lånet kan betraktas som stöd.

(41) Med hänsyn till proportionaliteten hyste kommissionen tvivel på att samtliga kostnader kan betraktas som omstruktureringskostnader, särskilt vad gäller kostnaderna i samband med utbildning av anställda hos CMR:s underleverantörer.

III. **SYNPUNKTER FRÅN FRANKRIKE**

(42) Frankrike har bifogat följande uppgifter och synpunkter i svaret på beslutet om att inleda förfarandet och i sina kompletterande upplysningar.

(43) När det gäller tvivlen på om CMR är berättigat till omstruktureringsstöd hävdar Frankrike att företaget, trots det faktum att CMR är ett nybildat företag, fortfarande har svårigheter. Även om Frankrike medger att övertagandet av mänskliga och materiella resurser kan vara en tillgång för ett nytt företag vidhåller man att övertagandet också medför en betydande kostnadsbörda. Frankrike bekräftar därmed sin ursprungliga inställning, dvs. att även om CMR är ett nytt företag är det assimilerat i ett befintligt företag som ställts inför svårigheter.

(44) Frankrike bekräftar också att CMR inledde sin verksamhet utan skuldsättning. Enligt fransk konkurslagstiftning kan ett företag som befinner sig i svårigheter innan det lämnar sin konkursansökan försöka stabilisera sin situation genom att ingå ett avtal med sina långivare med hjälp av en handläggare som tillfälligt utses av en handelsdomstol. En sådan handläggare utsågs på begäran av CMdR. Under dennes övervakning avslutades alla pågående arbeten och långivarna betalades. Försöket med att stabilisera situationen i CMdR var dock inte framgångsrikt och på grund av minskade tillgångar och brist på beställningar lämnade slutligen CMdR in sin konkursansökan den 31 juli 2001. Därför hade CMdR vid tidpunkten för övertagandet inga skulder.

(45) Tvärtemot vad Frankrike från början påstod klargjordes dessutom att CMdR hade avslutat samtliga pågående arbeten innan det lämnade sin konkursansökan och att en av orsakerna till att det lämnade in konkursansökan var att det inte fanns några beställningar (se skäl 44).

(46) På grund av kommissionens tvivel på att CMR:s omstruktureringsplan var lönsam har Frankrike förtydligat flera inslag i planen. CMR kommer att återuppta de fartygsreparationer som CMdR övergav till förmån för fartygskonvertering. Företaget planerar att delvis ersätta dem som förtidspensionerats p.g.a. asbest med unga mer kvalificerade anställda och genomföra de hittills största insatserna för att utbilda sina anställda. CMR planerar också att införa arbetstider baserade på årsbasis inom ramen för den lagstiftning som begränsar arbetstiden per vecka till 35 timmar och att harmonisera de olika tjänstegraderna. Dessutom kommer CMR att modernisera sin utrustning och sina arbetsmetoder, förbättra säkerhetsvillkoren och utarbeta en ISO 9001-kvalitetsplan. Enligt Frankrike skall dessa åtgärder tillsammans med de åtgärder som ursprungligen anmäldes säkerställa CMR:s lönsamhet inom en rimlig tidsperiod.

([6]) EGT C 273, 9.9.1997, s. 3.

(47) Frankrike bekräftar också att planens lönsamhet garanteras genom realistiska affärshypoteser som grundas på reparationsvarvens faktiska verksamhet i Marseille innan de uppgick i Cammell Laird. Frankrike noterar dessutom att CMR har ingått ett avtal med sina anställda som skall garantera arbetsfred på anläggningen. Slutligen påpekar Frankrike att CMR:s rörelseresultat för 2002 och första halvåret 2003 visar att företaget sannolikt kommer att bli lönsamt från och med 2003, såsom fastställts i omstruktureringsplanen.

(48) När det gäller att förhindra snedvridning av konkurrensen hävdar Frankrike att minskningen av fartygsreparationsverksamheten garanteras genom nedläggningen av de två andra reparationsanläggningarna i Marseille (Marine Technologie och Travofer).

(49) Dessutom hävdar Frankrike att fartygsreparationsvarven i norra delen av Medelhavet snarare kompletterar varandra och att de inte är några verkliga konkurrenter till varandra.

(50) Frankrike bekräftar också att CMR omfattas av definitionen av små och medelstora företag enligt artikel 2 b i kommissionens förordning 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ([7]).

(51) Slutligen preciserar Frankrike att CMdR:s 132 anställda har övertagits av CMR och att 58 personer lämnar företaget under perioden 2002–2004 p.g.a. exponering för asbest.

(52) Beträffande proportionaliteten för åtgärderna i fråga preciserar Frankrike att beloppet på 5 930 000 euro i offentligt och privat stöd täcker dels omstruktureringskostnaderna (3 649 494 euro), dels en del av företagets behov av rörelsekapital, som inte är kopplat till omstruktureringsbehoven.

(53) Frankrike förklarar att det anser att kostnaderna för utbildning av underleverantörer ingår i omstruktureringskostnaderna. I detta avseende påpekar Frankrike att flertalet verksamheter som är väsentliga för CMR:s funktion utförs av externa specialiserade företag. Då dessa underleverantörer berörs av problemen i fartygsreparationssektorn i Marseille, kan de inte finansiera utbildningen av sina anställda. Därför åtar sig CMR att i egenskap av beställande kund med fullständigt ansvar gentemot farygsägaren finansiera denna kostnad.

(54) Som ett alternativ till sin begäran om omstruktureringsstöd bad Frankrike kommissionen att undersöka de ekonomiska åtgärdernas förenlighet med den gemensamma marknaden på direkt grundval av artikel 87.3 c i fördraget, om stödet inte skulle vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt omstruktureringsriktlinjerna. Frankrike hävdar att fartygsreparationer är väsentliga för en väl fungerande hamn i Marseille, dvs. att de är nödvändiga för att säkerställa att fartyg tas emot, underhåll av fartyg som är oumbärliga för hamnens verksamhet, tjänster kopplade till maritim säkerhet och tjänster kopplade till turism (reparation av stora fritidsbåtar). Frankrike hävdar också att bevarandet av fartygsreparationer i Marseille är av gemenskapsintresse, eftersom det överensstämmer med den gemensamma transportpolitik som främjar sjötransporter. Slutligen understryker Frankrike historiska och strategiska skäl till att bevara fartygsreparationerna i Marseilles hamn.

([7]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 33. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 364/2004 (EUT L 63, 28.2.2004, s. 22).

IV. **BEDÖMNING**

A. **Statligt stöd**

(55) Enligt artikel 87.1 är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(56) För det första utgör det stöd på 1 600 000 euro som den franska staten beviljat CMR en ekonomisk fördel som beviljats med hjälp av statliga medel. Kriteriet statliga medel används också för ekonomiska fördelar som beviljas av medlemsstaternas regionala eller lokala myndigheter. Följaktligen uppfylls det första kriteriet i artikel 87.1 i fördraget vad gäller stöd (vart och ett på 630 000 euro) som CMR tagit emot från regionen Provence-Alpes Côte d'Azur, departementet Bouches-du-Rhône och staden Marseille.

(57) För det andra var bidragen avsedda för ett enskilt företag, CMR, och selektivitetskriteriet i artikel 87.1 i fördraget är därmed uppfyllt.

(58) För det tredje ger de tre stöden från de regionala och lokala myndigheterna och det räntefria lånet från den franska regeringen CMR en ekonomisk fördel som företaget inte skulle ha beviljats av den privata sektorn. Dessa åtgärder kan därför på grund av sin art snedvrida konkurrensen.

(59) För det fjärde uppfylls kriteriet att åtgärden skall påverka handeln, eftersom mottagaren utför en ekonomisk verksamhet som inbegriper handel mellan medlemsstaterna. Detta är fallet med de fartygsreparationer som utförs av CMR. I en känslig sektor som fartygsreparationssektorn kan åtminstone en potentiell påverkan på handeln förväntas. Detta antagande utgör i själva verket grunden för den konsekventa politik som förs vad gäller de särskilda regler som tillämpas på statligt stöd till varsindustrin. Dessa regler tillämpas i sin helhet på fartygsreparationer, vilka omfattas av samma principer som varvsindustrin. CMR konkurrerar dessutom, på gund av sin geografiska position, åtminstone potentiellt med reparationsvarven i Italien och Spanien.

(60) Kommissionen drar slutsatsen att det offentliga stöd som beviljats CMR, såsom det beskrivs i del 1 i tabell 3, helt kan betraktas som statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.

(61) Kommissionen noterar dessutom att Frankrike inte uppfyllt sin skyldighet i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget att inte genomföra de planerade åtgärderna innan kommissionen fattat ett slutligt beslut i förfarandet (bestämmelse om genomförandeförbud). Stödet betraktas följaktligen som olagligt.

B. **Undantag genom tillämpning av artikel 87 i fördraget**

(62) Eftersom CMR är verksamt inom fartygsreparationssektorn omfattas det stöd som företaget tar emot av de särskilda reglerna för statligt stöd till varvsindustrin. Sedan den 1 januari 2004 fastställs dessa regler i rambestämmelserna för statligt stöd till varvsindustrin ([8]) som ersatt varvsförordningen. I enlighet med kommissionens meddelande om fastställande av regler som skall gälla vid bedömningen av olagligt statligt stöd ([9]) skall olagligt stöd, dvs. stöd som genomförts i strid med artikel 88.3 i fördraget, bedömas enligt de regler som gällde vid den tidpunkt när stödet beviljades. Varvsförordningen är därför tillämplig i detta ärende. För fullständighetens skull bör det påpekas att kommissionens slutsats blir densamma oavsett om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden bedöms enligt varvsförordningen eller rambestämmelserna för statligt stöd till varvsindustrin, som ersatte de tidigare reglerna ([10]), eftersom kriterierna för bedömning av undsättnings- och omstruktureringsstöd, regionalstöd och utbildningsstöd är desamma ([11]).

(63) Frankrike har uppmanat kommissionen att undersöka om de ekonomiska åtgärderna är förenliga med den gemensamma marknaden på direkt grundval av artikel 87.3 c i fördraget och gör också gällande att fartygsreparationer är en väsentlig verksamhet för att en hamn av Marseilles storlek skall kunna fungera tillfredsställande.

(64) För det första noterar kommissionen att om de reparationstjänster som CMR erbjuder verkligen vore väsentliga för att hamnen skall fungera, borde denna verksamhet i princip säkerställas med hjälp av hamnens egna medel, utan hjälp av statliga medel. Dessutom godkänner kommissionen en del av stödet som regionalt investeringsstöd och tar därigenom hänsyn till de regionala problemen.

(65) Vidare utgör varvsförordningen en samling särskilda och uttömmande regler tillämpliga på sektorn, däribland fartygsreparationer, och kan betraktas som en särskild lag i förhållande till fördraget. Att godkänna stödet genom direkt tillämpning av fördraget skulle leda till att man misslyckas med de målsättningar man försöker uppnå genom att fastställa särskilda, restriktiva regler för denna sektor.

(66) Kommissionen kan därför inte bedöma stödet i fråga på direkt grundval av fördraget.

(67) I artikel 2 i varvsförordningen föreskrivs att stöd som beviljas fartygsreparationer bara kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden om det följer bestämmelserna i förordningen.

1. *Omstruktureringsstöd*

(68) Enligt Frankrike har stödet i fråga som mål att omstrukturera CMR:s verksamhet. I enlighet med artikel 5 i varvsförordningen kan stöd för undsättning och omstrukturering av företag inom fartygsreparationssektorn undantagsvis betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden, under förutsättning att det överensstämmer med gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter och de särskilda villkor som anges i artikel 5.

(69) Kommissionen har därför undersökt om kriterierna i riktlinjerna för omstrukturering är uppfyllda.

([8]) EUT C 317, 30.12.2003, s. 11.
([9]) EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.
([10]) Se punkterna 12 b och 12 f samt punkt 26 i riktlinjerna för statligt stöd till varvsindustrin.
([11]) Med undantag för kriteriet om kapacitetsminskning, som inte längre är ett nödvändigt villkor för att bevilja omstruktureringsstöd enligt riktlinjerna för statligt stöd till varvsindustrin. Enligt riktlinjerna för omstrukturering krävs dock att all otillbörlig snedvridning av konkurrensen skall undvikas, och därför skall kompenserande åtgärder vidtas. Se punkt 35 och följande punkter i riktlinjerna för omstrukturering.

1.1 Företagets stödberättigande

(70) Enligt riktlinjerna för omstrukturering skall ett företag för att vara berättigat till omstruktureringsstöd anses befinna sig i svårigheter på det sätt som anges i dessa riktlinjer. Enligt riktlinjerna anses ett företag vara i svårigheter om det inte med egna finansiella medel eller med medel från ägare/aktieägare eller långivare kan hejda förluster som utan ingripanden från de offentliga myndigheterna leder till att företaget med största sannolikhet försätts i konkurs på kort eller medellång sikt (punkt 4 i riktlinjerna för omstrukturering). Ett företags svårigheter visar sig exempelvis som ökande förluster, sjunkande omsättning, växande lager, överskottskapacitet, minskande kassaflöde, stigande skuldsättningsgrad och finansiella kostnader samt ett sjunkande värde på nettotillgångarna, som kan gå ner till noll.

(71) I punkt 7 i omstruktureringsriktlinjerna fastställs dock att ett nybildat företag inte är berättigat till omstruktureringsstöd, även om företagets ekonomiska ställning är svår. Detta gäller i synnerhet när ett nytt företag uppstått genom likvidation av ett befintligt företag eller övertagande av detta företags tillgångar.

(72) Den princip som ligger till grund för bestämmelsen om att nybildade företag inte är berättigade till omstruktureringsstöd är att bildandet av ett företag skall vara resultatet av ett beslut som fattats på grund av marknadssituationen. Ett företag bör därför bara bildas om det har en chans att utöva sin verksamhet på den berörda marknaden, med andra ord om dess kapital och lönsamhet kan säkerställas redan från början.

(73) Ett nybildat företag är inte berättigat till omstruktureringsstöd, för även om det kan stöta på svårigheter redan från början kan det inte utsättas för de svårigheter som beskrivs i omstruktureringsriktlinjerna. Dessa svårigheter, som beskrivs i skäl 70, är kopplade till företagets bakgrund och har sitt ursprung i driften av företaget. Ett nybildat företag kan på grund av själva sin natur inte utsättas för detta slags svårigheter.

(74) Ett nybildat företag kan inte ges omstruktureringsstöd eftersom det – även om det med all tydlighet kan råka ut för svårigheter i inledningsfasen – inte kan råka ut för de svårigheter som beskrivs i riktlinjerna för omstrukturering. Dessa kostnader är kopplade till ett nybildat företags inledande fas och inte till omstruktureringen av det. De kan följaktligen inte finansieras genom omstruktureringsstöd utan att man berövar detta stöd dess särskilda syfte och begränsade varaktighet.

(75) Denna begränsning av tillämpningsområdet för riktlinjerna för omstrukturering gäller nya företag som uppstått genom likvidation av ett befintligt företag eller övertagande av detta företags tillgångar. I sådana typfall tar det nya företaget i princip inte över företrädarnas skulder, vilket innebär att det inte konfronteras med de svårigheter som beskrivs i riktlinjerna för omstrukturering.

(76) I beslutet om att inleda förfarandet hyste kommissionen tvivel på att CMR skulle kunna beviljas omstruktureringsstöd, eftersom det föreföll vara ett nybildat företag.

(77) I detta avseende noterar kommissionen, vilket Frankrike medger, att CMR är en ny juridisk enhet skild från företrädaren CMdR.

(78) Kommissionen anser vidare att CMR är en ny ekonomisk enhet skild från CMdR. Det är riktigt att CMR fortsätter att utföra en ekonomisk verksamhet av samma slag som CMdR (fartygsreparationer). Men det är omöjligt att dra slutsatsen att CMR skulle utgöra samma ekonomiska enhet som CMdR. Tvärtom anser kommissionen att övertagandet utgjorde en brytpunkt mellan den gamla och den nya verksamheten, även om CMR övertog tillgångarna och affärsrörelserna, liksom dess personal och vissa kostnader som följer av socialförsäkringslagstiftningen, och att CMR är verksamt inom samma sektor som CMdR. Det faktum att övertagandet inte ledde till att man åtog sig skulderna för den gamla verksamheten är ett uttryck för att detta var en brytpunkt. CMR befann sig därmed inte i samma ekonomiska situation som CMdR. Det bör i detta avseende preciseras att orsakerna till att denna situation uppstod, dvs. endera det faktum att föregångaren övertagit och åtagit sig att betala skulderna eller att det inte fanns några skulder, har i föreliggande ärende inte någon betydelse. Den faktiska situationen för CMR när det inledde sin verksamhet kan beskrivas som en ny inledningsfas. Brytpunkten bekräftas också genom att inga pågående arbeten har övertagits. Samtliga pågående arbeten hade avslutats och leverantörerna betalats innan CMdR lämnade in sin konkursansökan.

(79) Slutsatsen blir därför att CMR är ett nybildat företag.

(80) Frankrike bestrider inte denna slutsats. Man gör dock gällande att även om CMR är ett nybildat företag erfar det svårigheter som liknar dem i ett befintligt företag, orsaken till dessa svårigheter är övertagandet av personalstyrkan och därmed sammanhängande kostnader för sociala avgifter.

(81) När det gäller detta argument noterar kommissionen att CMR inte är ett företag i svårigheter enligt beskrivningen i skäl 70 i omstruktureringsriktlinjerna. Företaget står helt enkelt inför normala etableringskostnader och normala förluster i den inledande fasen, vilka beror på att investeringsprojektet befinner sig i sin linda.

(82) Kostnaderna för att inleda en affärsverksamhet är oundvikliga och har ingen koppling till företagets förflutna. CMR skulle ha behövt bära samma typ av kostnader även om dess aktieägare hade beslutat att bilda ett företag som var helt och hållet oberoende av tidigare verksamhet på området fartygsreparationer, något som oundvikligen skulle ha medfört startkostnader för bland annat inköp av maskiner, rekrytering och personalutbildning.

(83) Kommissionen anser särskilt att övertagandet av personalstyrkan, utan ändringar av villkoren vad gäller arbetsuppgifter, löner och antal tjänsteår och vissa sociala skyldigheter (obetald semesterersättning och förtidspensionering p.g.a. asbest) bara var ett rättsligt krav i den franska sociallagstiftningen [12] (som kan jämföras med den i flertalet andra länder) och som investeraren kände till. Med andra ord utgjorde övertagandet av personalstyrkan ett villkor utan vilket övertagandet av tillgångarna inte hade kunnat genomföras. Investeraren skulle därmed ha beaktat alla kostnader som var förknippade med de förvärvade tillgångarna när man bestämde förvärvspriset.

(84) Vidare noterar kommissionen att den personalstyrka som CMR tagit över ingår i de tillgångar som övertagits och inte utgör någon börda. Övertagandet av personalstyrkan bör underlätta CMR:s inträde på marknaden, då företaget inte har några rekryterings- och utbildningskostnader för nyanställda.

(85) Frankrike hävdar också att CMR är ett företag i svårigheter på grund av att det utövar samma typ av verksamhet som CMdR och för att det måste iaktta den franska sociallagstiftningen, vilket är en börda som CMR fått ta över från CMdR.

(86) Slutligen hävdar Frankrike att CMdR:s svårigheter är kopplade till arten av den verksamhet företaget utövar. Man konstaterar dock också att ett enda reparationsvarv i Marseille räcker för att uppfylla marknadens behov. Det framgår klart att CMR, efter nedläggningen av Marine Technologie och Travofer, är det enda reparationsvarvet i sitt slag i Marseille. Därför borde inte det faktum att CMR utför fartygsreparationer vara orsaken till de ekonomiska svårigheterna och kräva en omstrukturering.

[12] Kommissionen anser dock, efter en grundlig analys av den franska lagstiftningen i fråga (artikel L 122-12 andra stycket i Code du travail), att företaget inte var tvunget att ta över samtliga anställda.

(87) Sammanfattningsvis noterar kommissionen att CMR inte tog över några skyldigheter från CMdR som utgör en fortsättning på den gamla reparationsverksamheten. CMR är ett nybildat företag som inte i övrigt befinner sig i svårigheter i den mening som avses i riktlinjerna för omstrukturering. Kommissionen anser att investeringsstödet skulle kunna vara bättre anpassat till andra eventuella ekonomiska svårigheter som CMR kan komma att stöta på.

(88) Enligt kommissionens praxis sedan riktlinjerna för omstrukturering trädde i kraft 1999 skall ett företag betraktas som nytt under de två första åren efter att det bildades. Kommissionen noterar att CMR bildades den 20 juni 2002. Det rättsligt bindande beslutet om att bevilja CMR stöd utfärdades den 26 juni 2002, dvs. under tvåårsperioden efter att det bildats.

(89) Kommissionen konstaterar att CMR inte kan ges omstruktureringsstöd. I följande punkter undersöker kommissionen om de upplysningar som lämnats av Frankrike kan skingra övriga tvivel som kommissionen uttryckte i beslutet om att inleda förfarandet när det gäller stödets förenlighet med de villkor som är tillämpliga på omstruktureringsstöd. Kommissionens slutsatser avseende dessa villkor tillämpas under antagandet att CMR inte är ett nybildat företag, utan ett företag i ekonomiska svårigheter och som därmed kan vara berättigat till omstruktureringsstöd.

(90) För fullständighetens skull noterar kommissionen att åtgärderna i fråga inte kan betraktas som undsättningsstöd. Reglerna för berättigande till undsättningsstöd är identiska med dem för omstruktureringsstöd. I enlighet med punkt 7 i omstruktureringsriktlinjerna är inte nybildade företag berättigade till undsättningsstöd. CMR är därför inte, i form av ett nybildat företag som inte befinner sig i svårigheter i enlighet med omstruktureringsriktlinjerna, berättigat till detta slags stöd.

1.2 Stödet bör återställa lönsamheten

(91) Enligt riktlinjerna för omstrukturering skall stöd endast beviljas under förutsättning att företaget genomför en omstruktureringsplan som skall möjliggöra ett återställande av företagets långfristiga lönsamhet inom en rimlig tid och på grundval av realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten, så att företaget kan stå på egna ben. Detta mål skall i huvudsak uppnås med hjälp av interna åtgärder, bland annat genom att företaget överger de verksamheter som förblir olönsamma även efter omstruktureringen.

(92) Kommissionen hyste tvivel då Frankrike inte hade beskrivit vilka strukturella svårigheter som omstruktureringen var avsedd att lösa, utan bara förklarade att CMR:s svårigheter i huvudsak berodde på CMdR:s konkurs. Därför betvivlade kommissionen att CMR hade dessa svårigheter och på att affärsplanen var anpassad för att återställa dess lönsamhet.

(93) Frankrike förklarade att CMR:s svårigheter berodde på Cammell Lairds affärspolitik för att omvandla reparationsvarven i Marseille till fartygskonverteringsföretag. Denna omvandling ledde till att man förlorade de traditionella fartygsreparationskunderna. För att illustrera detta förklarade Franskrike att CMdR hade fortsatt att utöva fartygsreparationer i begränsad omfattning och när dess verksamhet upphörde fanns inga fler beställningar.

(94) Kommissionen drar slutsatsen att de svårigheter som CMR ställts inför är själva den situation som råder på fartygsreparationsmarknaden i fråga och som karaktäriseras av minskad efterfrågan och behovet av att återställa denna verksamhets trovärdighet, vilken skadats av den tidigare aktörens politik.

(95) Kommissionen drar också slutsatsen att den affärsplan som Frankrike anmält bör kunna återställa CMR:s lönsamhet inom en rimlig tidsfrist. Kommissionen anser dock att det lämpligaste instrumentet för att lösa denna sorts svårighet är investeringsstöd.

1.3 Undvika otillbörlig snedvridning av konkurrensen

(96) Kommissionen betvivlar också att CMR genomför en faktisk och oåterkallelig kapacitetsminskning såsom krävs i artikel 5.1 andra stycket i varvsförordningen.

(97) Denna kapacitetsminskning skall överensstämma med det beviljade stödbeloppet, den nedlagda kapaciteten skall regelbundet ha använts för byggnadsverksamhet, reparation eller fartygskonvertering fram till dess att stödet anmäls och kapaciteten skall ha varit nedlagd under minst tio år räknat från den dag då kommissionen beviljade stödet. Det kommer inte att tas hänsyn till kapacitetsminskningar i andra företag i samma medlemsstat, om inte kapacitetsminskningar i det stödmottagande företaget skulle äventyra omstruktureringsplanen. Slutligen kommer den kapacitetsminskning som krävs att fastställas i förhållande till nivån på den faktiska produktionen under de fem år som föregår omstruktureringen.

(98) För det första, vad gäller Frankrikes argument om att kapacitetsminskningen görs genom nedläggningen av de två andra reparationsvarven i Marseille (Marine Technologie och Travofer), anser kommissionen att en sådan nedläggning enligt artikel 5.2 i varvsförordningen inte är omöjlig att genomföra utan att den avser andra företag än stödmottagaren, under förutsättning att kapacitetsminskningen inte äventyrar omstruktureringsplanen.

(99) I föreliggande ärende är Marine Technologie och Travofer enheter som är juridiskt skilda från CMR och deras nedläggning var resultatet av en händelse som var oberoende från CMR, dvs. moderbolag Cammell Lairds konkurs. Frankrike har inte heller påstått att en kapacitetsminskning skulle äventyra CMR:s affärsplan.

(100) Kommissionen kan därför inte godta detta argument som bevis för en kapacitetsminskning hos CMR.

(101) För det andra har flera andra skäl tagits upp som kan vara relevanta när det gäller frågan om otillbörlig snedvridning av konkurrensen (se skälen 48–51).

(102) Kommissionen konstaterar först och främst att små och medelstora företag i princip undantas från kravet på att stödmottagare skall kompensera de negativa effekter som stödet får för konkurrenterna, förutom när något annat föreskrivs enligt reglerna för statligt stöd i en särskild sektor. Sådana regler finns i varvsförordningen, som inte föreskriver sådana undantag för små och medelstora företag.

(103) På liknande sätt är det faktum att andra reparationsvarv i regionen inte konkurrerar med CMR inte avgörande. I varvsförordningen antas att omstruktureringsstöd i denna sektor påverkar konkurrensen och inte möjliggör någon flexibilitet i förhållande till de specifika marknadsförhållandena, i strid med punkt 36 i omstruktureringsriktlinjerna. Stödmottagaren är skyldig att vidta åtgärder för att minska sin kapacitet i en omfattning som är anpassad till den stödnivå som beviljats. Dessa striktare regler för varvsindustrin motiveras av den överskottskapacitet som finns inom sektorn. Fartygsreparationer, som är en annan känslig sektor, omfattas av samma regler och principer som varvsindustrin på grund av överskottskapacitet.

(104) Slutligen noterar kommissionen att CMdR:s personalstyrka uppgick till 310 anställda 1996, när svårigheterna började. När CMR övertog CMdR:s tillgångar fanns 132 anställda. Denna minskning av personalstyrkan ägde därmed rum inom CMdR och föregick beviljandet av omstruktureringsstöd till CMR. Den kan därför inte betraktas som en åtgärd som mildrar snedvridningar av konkurrensen.

(105) Vad gäller argumentet enligt vilket kapaciteten skall minskas med hjälp av förtidspensioneringar av arbetstagare som exponerats för asbest indikerar de senaste uppgifterna (januari 2004) att dessa berör 58 personer under perioden 2002–2004. Det är dock klart att åtminstone en del av dessa personer kommer att ersättas (30 enligt skrivelsen av den 6 mars 2003).

(106) Trots alla dessa uppgifter har inte kommissions tvivel skingrats vad gäller huruvida CMR genomfört en faktisk och oåterkallelig kapacitetsminskning i förhållande till den stödnivå som beviljats. Även om CMR vore berättigad till undsättningsstöd skulle inte stödet ha varit förenligt med varvsförordningen.

1.4 Begränsning av stödet till vad som är absolut nödvändigt

(107) Enligt riktlinjerna för omstrukturering skall stödbeloppet och stödnivån begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering med hänsyn till företagets finansiella resurser. Stödmottagarna skall i väsentlig utsträckning bidra till omstruktureringen med egna medel eller genom extern finansiering på marknadsmässiga villkor.

(108) Kommissionen betvivlade att dessa villkor har uppfyllts eftersom de disponibla finansiella resurserna översteg de deklarerade behoven. Frankrike svarade att beloppet 5 930 000 euro i offentliga och privata bidrag dels täckte omstruktureringskostnaderna (3 649 494 euro), dels behovet av rörelsekapital utöver omstruktureringsbehoven.

(109) I detta sammanhang tog kommissionen upp frågan om fastställandet av nettobidragsekvivalenten för det lån som beviljats CMR. Enligt kommissionens meddelande om metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta kan referensräntan höjas vid särskilda risksituationer. Kommissionen drar slutsatsen att om CMR befinner sig i svårigheter som kräver omstrukturering, vilket är det argument som Frankrike framför och som kommissionen inte instämmer i, föreligger faktiskt en sådan särskild risk. Ingen privat långivare skulle bevilja CMR lån på dessa villkor, dvs. utan ränta och utan några garantier. Hela lånet utgör därför ett stöd. Det totala stödbeloppet uppgår därför till 3 490 000 euro.

(110) Omstruktureringsbehoven påstås uppgå till 3 649 494 euro. Eftersom stödet uppgår till 3 490 000 euro, motsvarar det privata omstruktureringsbidraget från stödmottagaren 159 494 euro. Stödmottagarens bidrag är därmed inte betydande, tvärtemot vad som krävs i omstruktureringsriktlinjerna.

(111) Kommissionen drar slutsatsen att även om CMR vore ett företag i svårigheter berättigat till omstruktureringsstöd vore inte proportionalitetskriteriet uppfyllt och stödet vore inte förenligt med omstruktureringsriktlinjerna.

1.5 1994 års riktlinjer för omstrukturering

(112) I beslutet om att inleda förfarandet undersökte kommissionen åtgärderna utifrån de riktlinjer för omstrukturering som antogs 1999. Frankrike invände inte mot detta i sitt svar på beslutet. Det bör dock noteras att man i artikel 5 i förordningen om stöd till varvsindustrin hänvisar till gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter från 1994 [13] (nedan kallade ”1994 års riktlinjer för omstrukturering”), som 1999 ersattes av nya riktlinjer för omstrukturering. Kommissionen konstaterar dock att resonemanget ovan inte skulle ha sett annorlunda ut även om 1994 års riktlinjer för omstrukturering hade tillämpats. För det första kan ett nybildat företag per definition inte vara ett företag i svårigheter. Även om 1994 års riktlinjer för omstrukturering inte är lika uttryckliga avser de, bland annat vad gäller definitionen av ett företag i svårigheter, tydligt undsättning och omstrukturering av befintliga företag och inte nybildade företag. För det andra fanns kriteriet att stödet skall begränsas till vad som är absolut nödvändigt redan i 1994 års riktlinjer för omstrukturering [14], och detta kriterium är inte uppfyllt i detta ärende.

[13] EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.
[14] Se punkt 3.2.2 (iii).

(113) Stödet skulle följaktligen inte vara förenligt med 1994 års riktlinjer för omstrukturering.

2. *Regionalt investeringsstöd*

(114) Villkoren för att regionalt investeringsstöd skall vara förenligt med den gemensamma marknaden anges i artikel 7 i förordningen om stöd till varvsindustrin. För det första skall åtgärderna avse en sådan region som avses i artikel 87.3 a eller c i EG-fördraget. För det andra får stödnivån inte överstiga det tak som fastställs i nämnda förordning. För det tredje skall det röra sig om åtgärder som syftar till att stödja investeringar för att förbättra eller modernisera varv för att öka produktiviteten i befintliga anläggningar. För det fjärde får stödet inte vara kopplat till en finansiell omstrukturering av varvet. För det femte skall stödet begränsas till stödberättigande kostnader i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål ([15]) (nedan kallade ”riktlinjer för regionalstöd”).

(115) Marseille ligger i en region som är berättigad till stöd enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget. Enligt förordningen om stöd till varvsindustrin och den regionalstödskarta som kommissionen har godkänt får stödnivån i denna region inte överstiga 12,5 procent netto ([16]).

(116) Enligt punkt 4.5 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål skall de stödberättigande kostnaderna uttryckas som en enhetlig kostnad (typ beräkningsunderlag), som motsvarar följande delar i investeringen: mark, byggnader och inventarier. Enligt punkt 4.6 i riktlinjerna kan de stödberättigande kostnaderna också omfatta vissa former av immateriella investeringar.

(117) I sin skrivelse av den 29 juni 2004 beskrev Frankrike följande av CMR:s investeringar som berättigade till regionalstöd: lager, investeringar i utrustning och byggnader. Eftersom de täcker driftskostnader är inte lagerkostnaderna berättigade till investeringsstöd. Kommissionen beskriver i tabell 5 de utgifter den anser vara berättigade till investeringsstöd.

Tabell 5

Utgifter ([17]) **som är berättigade till regionalt investeringsstöd**

(euro)

Kostnadspost	Belopp
1. Investeringar i utrustning fördelade på:	420 108
2. transportmaterial/fordon	162 500
3. datautrustning	35 600
4. övriga maskiner, redskap och installationer	222 008
5. Byggnader	1 000
Totalt	421 108

(118) Kommissionen medger att dessa investeringar bidrar till att målen i CMR:s affärsplan kan uppnås (se skäl 20), och därmed till förbättringen och moderniseringen av varvet i syfte att öka dess produktivitet. Dessa investeringar motsvarar dessutom en enhetlig kostnadsmodell: investeringar i byggnader (punkt 5 i tabell 5) och investeringar i utrustning (punkterna 1–4 i tabell 5).

([15]) EGT C 74, 10.3.1998, s. 9. Ändrade riktlinjer (EGT C 258, 9.9.2000, s. 5).
([16]) Nettobidragsekvivalent.
([17]) Investeringar gjorda 2002–2004.

(119) Sammanfattningsvis uppgår de totala kostnader som berättigar till regionalt investeringsstöd till 421 108 euro (401 152 i diskonterat värde där basåret är år 2002 och diskonteringsräntan uppgår till 5,06 %).

(120) Den högsta tillåtna stödnivån är 12,5 % netto (som i detta fall motsvarar 18,9 % brutto ([18])). Det tillåtna stödet uppgår därmed till 75 737 euro.

(121) Kommissionen drar slutsatsen att stödet till CMR delvis kan godkännas som regionalt investeringsstöd upp till ett belopp på 75 737 euro.

3. *Utbildningsstöd*

(122) Kommissionen noterar att vissa av de kostnader som CMR har tagit upp i sin affärsplan avser utbildning. Stödet har beviljats efter det att kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning ([19]) (nedan kallad ”förordningen om stöd till utbildning”) trädde i kraft.

(123) Förordningen om stöd till utbildning antogs av kommissionen, som hade befogenhet att göra det enligt rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd ([20]). Genom förordningen om stöd till utbildning ändrades förordningen om stöd till varvsindustrin, i vilken man inte hade föreskrivit någon möjlighet att bevilja stöd till utbildning inom varvsindustrin. I artikel 1 i förordningen om stöd till utbildning anges att förordningen gäller för statligt stöd till utbildning inom alla sektorer, vilket innebär att den även gäller varvsindustrin.

(124) I förordningen om stöd till utbildning anges att enskilda stöd är förenliga med den gemensamma marknaden om de uppfyller samtliga villkor i förordningen, det vill säga inte överstiger den högsta tillåtna stödnivån och täcker kostnader som är stödberättigande enligt artikel 4.7 i förordningen.

(125) Frankrike beskriver CMR:s utbildningsbehov som en särskild utbildning för 20 anställda per år hos CMR och 50 anställda per år hos CMR:s underleverantörer. Kommissionen noterar att artikel 2 i förordningen om utbildningsstöd definierar särskild utbildning som en utbildning som arbetstagaren direkt kan utnyttja för att utföra nuvarande eller framtida arbetsuppgifter i den stödmottagande verksamheten, dvs. CMR. De anställda hos CMR:s underleverantörer utbildas inte för sina arbetsuppgifter hos CMR och kan därför inte omfattas av det utbildningsstöd som CMR beviljas. Dessutom har inte Frankrike lämnat kommissionen någon garanti för att den del av stödet som är avsett för utbildning av CMR:s underleverantörer helt kommer att utbetalas till dessa, då CMR bara förmedlar detta stöd. Kommissionen kan därför inte betrakta detta stöd som ett stöd som indirekt beviljas CMR:s underleverantörer. Eftersom Frankrike inte har besvarat kommissionens fråga om fördelningen av utbildningskostnaderna mellan CMR:s anställda och anställda hos CMR:s underleverantörer gör kommissionen en proportionell uppdelning av de stödberättigande kostnaderna.

(126) De totala utbildningskostnader som Frankrike uppgivit uppgår till 896 000 euro. Kostnaderna för de 20 anställda hos CMR uppgår därför till 256 000 euro. Kommissionen anser att dessa kostnader är berättigade till utbildningsstöd.

(127) I enlighet med artikel 4 i förordningen om stöd till utbildning får stödnivån för särskild utbildning inte överstiga 40 procent för små och medelstora företag i områden som är berättigade till regionalstöd enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget.

([18]) Bruttobidragsekvivalent.
([19]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 20. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 363/2004 (EUT L 63, 28.2.2004, s. 20).
([20]) EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

(128) Följaktligen uppgår stödet till utbildning till totalt 102 400 euro.

(129) Kommissionen drar slutsatsen att stödet till CMR delvis kan godkännas som stöd till utbildning upp till ett belopp på 102 400 euro.

V. **SLUTSATS**

(130) Kommissionen konstaterar att Frankrike i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget har genomfört ett stöd på 3 490 000 euro. Utifrån bedömningen av detta stöd konstaterar kommissionen att stödet som omstruktureringsstöd till CMR är oförenligt med den gemensamma marknaden eftersom det inte uppfyller de villkor som anges i förordningen om stöd till varvsindustrin och riktlinjerna för omstrukturering. Kommissionen anser emellertid att stödet delvis är förenligt med den gemensamma marknaden som regionalt investeringsstöd i den mening som avses i artikel 7 i förordningen om stöd till varvsindustrin och som stöd till utbildning i den mening som avses i förordningen om stöd till utbildning. Skillnaden mellan det belopp som redan har betalats ut (3 490 000 euro) och det belopp som är förenligt med den gemensamma marknaden (75 737 euro + 102 400 euro = 178 137 euro) skall återkrävas (3 311 863 euro).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Av det stödbelopp på 3 490 000 euro som Frankrike har beviljat Compagnie Marseille Réparation (CMR) är ett belopp på

a) 75 737 euro förenligt med den gemensamma marknaden som regionalt investeringsstöd i enlighet med artikel 87.3 e i EG-fördraget,

b) 102 400 euro förenligt med den gemensamma marknaden som stöd till utbildning i enlighet med artikel 87.3 e i EG-fördraget,

c) 3 311 863 euro oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från CMR återkräva det stöd som avses i artikel 1 c och som olagligen redan utbetalats till företaget. Detta stöd uppgår till 3 311 863 euro.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i den nationella lagstiftningen, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa beslutet.

3. Det återbetalningspliktiga stödet omfattar ränta från den dag då stödet kom CMR till godo fram till den dag då det återbetalas.

4. Räntorna beräknas i enlighet med bestämmelserna i kapitel V i kommissionens förordning nr 749/2004 ([21]). Räntesatsen beräknas som en sammansatt ränta för hela den period som avses i skäl 3.

5. Frankrike skall upphäva stödåtgärderna och inställa utbetalningen av ännu inte betalda belopp från dagen då detta beslut träder i kraft.

([21]) EUT C 140, 30.4.2004, s. 1.

Artikel 3

Frankrike skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits och som planeras för att följa beslutet. Frankrike skall lämna dessa upplysningar på bifogat formulär.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 22 september 2004.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Informationsformulär om genomförandet av beslutet av …

1. *Beräkning av det stöd som skall återkrävas*

1.1 Ange följande om det olagliga stödbelopp som har ställts till stödmottagarens förfogande:

Datum [1]	Stödbelopp [2]	Valuta	Stödmottagarens identitet

[1] Det datum när stödet (eller delbetalningar) ställts till mottagarens förfogande (när åtgärden omfattar flera delbetalningar och återbetalningar skall olika fält användas).
[2] Stödbelopp som ställts till mottagarens förfogande (bruttobidragsekvivalent).

Kommentarer

1.2 Förklara i detalj hur räntan på det stödbelopp som skall återkrävas har beräknats.

2. *Planerade och redan genomförda åtgärder för att återkräva stödet*

2.1 Redovisa i detalj vilka åtgärder som planeras och vilka åtgärder som redan har vidtagits för att få till stånd en omedelbar och effektiv återbetalning av stödet. Ange även den eventuella rättsliga grunden för de planerade/-vidtagna åtgärderna.

2.2 Ange det datum när stödet är helt återbetalt.

3. *Redan gjorda återbetalningar*

3.1 Ange följande upplysningar om stödbelopp som har återkrävts av stödmottagaren:

Datum [1]	Återbetalat stödbelopp	Valuta	Stödmottagarens identitet

[1] Dag när stödet återbetalades.

3.2 Bifoga de handlingar som styrker att de stödbelopp som angetts i tabellen i punkt 3.1 har återbetalats.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 oktober 2004

om den stödordning som Italien har genomfört till förmån för företag som gjort investeringar i områden som drabbades av naturkatastrofer 2002

[delgivet med nr K(2004) 3893]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2005/315/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom två klagomål som inkom den 6 mars 2003 respektive den 29 mars 2003 underrättades kommissionen om att lag nr 383 av den 18 oktober 2001 hade förlängts avseende ett antal italienska kommuner som drabbades av naturkatastrofer 2002.

(2) Kommissionen begärde den 20 mars 2003 information om förlängningen från de italienska myndigheterna. Efter att ha begärt förlängning av svarsfristen två gånger, dels den 2 maj 2003 och dels den 21 maj 2003, inkom de italienska myndigheterna med uppgifter den 10 juni 2003. De italienska myndigheterna inkom med ännu en skrivelse med uppgifter om förlängningen den 4 juli 2003.

(3) Då stödordningen inte anmälts till kommissionen för förhandsbedömning i enlighet med artikel 87 och efterföljande artiklar i EG-fördraget har stödordningen registrerats som ett icke anmält stöd med löpnummer NN 58/03.

(4) Genom en skrivelse av den 17 september 2003 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende den aktuella åtgärden. Ärendet registrerades med löpnummer N 57/2003. Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* [2]. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga.

(5) Genom en skrivelse av den 23 oktober 2003 begärde de italienska myndigheterna förlängning av fristen för att inkomma med synpunkter. Genom en skrivelse av den 5 november 2003 godkände kommissionen begäran om förlängning och genom en skrivelse av den 16 december 2003 påminde kommissionen de italienska myndigheterna om att inkomma med synpunkter.

(6) Italien inkom med synpunkter i en skrivelse av den 18 februari 2004, registrerad den 23 februari 2004, och en skrivelse av den 10 september 2004, registrerad den 15 september 2004. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

Rättslig grund

(7) Genom artikel 5 e i lagdekret nr 282 av den 24 december 2002, som omvandlades till lag genom lag nr 27 av den 21 februari 2003, förlängs det stöd som föreskrivs i artikel 4 första stycket i lag nr 383 av den 18 oktober 2001. Förlängningen gäller endast företag som gjort investeringar i områden som drabbades av naturkatastrofer 2002. Ekonomi- och finansministeriet har genom cirkulär nr 43/E av den 31 juli 2003 från Agenzia delle Entrate gjort vissa förtydliganden angående artikel 5 e i lagdekret nr 282 av den 24 december 2002. De aktuella kommunerna är belägna i de områden som definieras i följande dekret:

— Dekret utfärdat av premiärministerns kansli av den 29 oktober 2002 om utlysande av undantagstillstånd på grund av vulkanen Etnas utbrott och jordskalv i provinsen Catania.

— Dekret utfärdat av premiärministerns kansli av den 31 oktober 2002 om utlysande av undantagstillstånd på grund av kraftiga jordskalv i provinsen Campobasso den 31 oktober 2002.

[1] EUT C 42, 18.2.2004, s. 5.

[2] Se fotnot 1.

— Dekret utfärdat av premiärministerns kansli av den 8 november 2002 om utlysande av undantagstillstånd på grund av kraftiga jordskalv i provinsen Foggia den 31 oktober 2002.

— Dekret utfärdat av premiärministerns kansli av den 29 november 2002 om utlysande av undantagstillstånd på grund av exceptionella väderförhållanden (översvämningar och jordskred) i regionerna Ligurien, Lombardiet, Piemonte, Venetien, Friuli-Venezia Giulia och Emilia-Romagna.

(8) Vidare krävs det att det i de aktuella kommunerna utgått order om evakuering och om stängning av de viktigaste tillfartsvägarna till kommunerna.

(9) Genom tidningsartiklar fick kommissionen kännedom om att det upprättats en förteckning över kommuner som drabbats av exceptionella väderförhållanden i Ligurien, Lombardiet, Piemonte, Venetien, Friuli-Venezia Giulia och Emilia-Romagna på grundval av en föreskrift som utfärdades av premiärministerns kansli den 28 maj 2003 och som offentliggjordes i Italiens officiella tidning nr 126 av den 3 juni 2003.

(10) Förlängningen av lag nr 383 av den 18 oktober 2001 trädde ikraft den 23 februari 2003, dvs. dagen efter det att lag nr 27 av den 21 februari 2003 offentliggjordes i tillägg nr 29 till Italiens officiella tidning nr 44 av den 22 februari 2003.

Syfte

(11) Stödordningen avser investeringar i de områden som drabbats av naturkatastrofer och som anges i de dekret utfärdade av premiärministerns kansli som förtecknas i skäl 7 i det här beslutet.

Stödmottagare

(12) Stödordningen avser företag i alla sektorer som gjort investeringar i de områden som drabbats av naturkatastrofer enligt ovan. I meddelande nr 43/E från Agenzia delle Entrate av den 31 juli 2003 anges att syftet med åtgärden är att stimulera de företag i de aktuella områdena, som indirekt eller direkt lidit ekonomisk skada på grund av naturkatastroferna, att göra investeringar. Sådan skada skall anses vara bekräftad för samtliga företag i en viss kommun om

— evakueringen avsett ett så stort antal fastigheter att ekonomin i hela kommunen påverkats negativt, och

— de viktigaste tillfartsvägarna till kommunerna stängts efter order från kommunledningarna.

I övriga fall kommer enligt meddelandet stöd endast att beviljas de företag som har anläggningar i de fastigheter eller på de gator som kommunledningarnas order om evakuering och stängning avsåg.

Stödets form och nivå

(13) Åtgärden innebär förlängning av bestämmelserna i lag nr 383 av den 18 oktober 2001 fram till och med den skatteperiod som följde på den skatteperiod som löpte den 25 oktober 2001. Åtgärden avser endast investeringar som gjorts fram till den 31 juli 2003. Bestämmelserna innebär att företag och egenföretagare kan göra skatteavdrag för investeringar som gjordes före den 1 juli 2001 avseende 50 % av de investeringar som gjordes utöver den genomsnittliga investeringsnivån under de föregående fem åren. Vid beräkningen av genomsnittet tas inte med det år då investeringsnivån var som högst. När det gäller investeringar i fast egendom gäller förlängningen investeringar som gjorts fram till och med den tredje beskattningsperioden efter den period som löpte den 25 oktober 2001 och senast den 31 juli 2004.

Stödets syfte

(14) Stödordningen avser investeringar för uppförande av nya anläggningar, utbyggnad, ombyggnad och modernisering av befintliga anläggningar, avslutande av pågående arbeten som legat nere och förvärv av nya anläggningar.

III. BESLUT OM ATT INLEDA FÖRFARANDET ENLIGT ARTIKEL 88.2 I EG-FÖRDRAGET

(15) I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet (nedan kallat ”beslutet om att inleda förfarandet”) diskuteras om beslutet skulle kunna omfattas av undantag enligt artikel 87.2 b dvs. om det kan betraktas som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser.

(16) Kommissionen har dessutom undersökt om stödordningen kan omfattas av undantag enligt artikel 87.3 a och c, riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål [3], kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag [4], eller när det gäller jordbrukssektorn, gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn [5] eller när det gäller fiske- och vattenbrukssektorn, riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk [6].

[3] EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.
[4] EGT L 10, 13.1.2001, s. 33. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 364/2004 (EUT L 63, 28.2.2004, s. 22).
[5] EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.
[6] EGT C 19, 20.1.2001, s. 7.

Bedömning av huruvida stödordningen kan betraktas som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer

(17) Beträffande eventuellt undantag enligt artikel 87.2 b i EG-fördraget anges i beslutet om inledande av förfarandet att kommissionen hyser tvivel om att stödet enbart är avsett att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och kommissionen betvivlar att det inte skulle finnas någon risk för överkompensation till enskilda stödmottagare. Kommissionen kunde därför inte godkänna stödordningen som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser.

(18) De italienska myndigheterna har inte gjort någon beräkning av de omedelbara materiella skadorna. De italienska myndigheterna anger att man betraktar skadorna ur makroekonomisk synvinkel då man menar att det skulle vara ineffektivt och för tidskrävande att beräkna skadornas omfattning för varje enskilt företag.

(19) Kommissionen anger därför i sitt beslut om att inleda förfarandet att de uppgifter som lämnats av de italienska myndigheterna inte är tillräckliga för att kommissionen skall kunna konstatera att syftet med åtgärden verkligen är att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer, varken med tanke på stödets form eller med tanke på hur stödet beviljas. När det gäller hur stödet beviljas har det visat sig att det inte är möjligt att entydigt avgöra

— om de potentiella stödmottagarna verkligen lidit faktisk skada,

— om skadorna faktiskt förorsakats av de naturkatastrofer som avses i de dekret utfärdade av premiärministerns kansli som förtecknas i skäl 7 i det här beslutet,

— om stödet endast är avsett att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och om det finns risk för överkompensation av enskilda stödmottagare. Det är möjligt att visa att det inte är säkert att det finns en koppling mellan stöd och skada då stödordningen fungerar så att ett företag som rent faktiskt drabbats av en skada som orsakats av en naturkatastrof inte med nödvändighet får stöd. Det är inte säkert att ett företag som gör en investering för att avhjälpa en skada som orsakats av en naturkatastrof får stöd om investeringskostnaden ligger under genomsnittet för de investeringar som gjorts under de senaste fem åren. Stöd beviljas inte heller företag som gör en investering för att avhjälpa en skada som orsakats av en naturkatastrof under ett visst år om företaget under det redovisningsåret gått med förlust.

Bedömning av huruvida stödordningen kan betraktas som investeringsstöd

(20) När det gäller eventuellt undantag enligt artikel 87.3 a och c gör kommissionen i sitt beslut om att inleda förfarandet en bedömning av huruvida stödet kan beviljas undantag om det betraktas som investeringsstöd.

(21) Kommissionen uttrycker inledningsvis tvivel om huruvida stödordningen verkligen endast avser områden som är berättigade till regionalstöd enligt den italienska regionalstödskartan för 2000–2006. Kommissionen hyser dessutom tvivel om följande faktorer:

— Överensstämmer den definition av begreppet investering som ges inom stödordningen med den definition som fastställs i punkt 4.4 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och i artikel 2 c i förordning (EG) nr 70/2001?

— Överensstämmer stödnivån, som skall beräknas på grundval av de samlade kostnaderna enligt det typberäkningsunderlag som fastställs i punkt 4.5 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och i artikel 4.5 i förordning (EG) nr 70/2001 med de högsta regionala nivåer som anges i den italienska regionalstödskartan för 2000–2006 eller de stödnivåer för små och medelstora företag som anges i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 70/2001?

— Iakttas kumuleringsreglerna i punkterna 4.18–4.21 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och artikel 8 i förordning (EG) nr 70/2001?

— Iakttas principen om stödets nödvändighet enligt punkt 4.2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och artikel 7 i förordning (EG) nr 70/2001?

— Iakttas den princip som innebär att stödmottagaren, för att säkerställa att de investeringar i produktion för vilka stöd beviljas är lönsamma och sunda, skall bidra till investeringens finansiering med minst 25% enligt punkt 4.2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och i artikel 4.3 i förordning (EG) nr 70/2001?

— Iakttas de villkor som anges i riktlinjerna för statligt stöd till jordbrukssektorn och riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk?

IV. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

(22) I sitt svar på kommissionens beslut om att inleda förfarandet lämnar Italien kompletterande uppgifter och gör vissa kommentarer. Dessa sammanfattas nedan.

Kommentarer angående bedömningen av huruvida stödordningen kan betraktas som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer

(23) De italienska myndigheterna anger att de områden som stödordningen avser är de områden som anges i dekret utfärdade av premiärministerns kansli av den 29 oktober 2002, den 31 oktober 2002 och den 8 november 2002. Enligt artikel 1 i dekretet av den 29 oktober 2002 kommer stöd endast att beviljas i de kommuner som drabbats av översvämningar och där det utgått order om evakuering och om stängning av de viktigaste tillfartsvägarna till kommunerna. I föreskrift nr 3290, utfärdad av premiärministerns kansli, anges vilka kommuner det är fråga om.

(24) När det gäller de tvivel som uttryckts om att det inte är säkert att det är företag som lidit faktisk skada på grund av en naturkatastrof som beviljas stöd anger de italienska myndigheterna att sådan skada skall anses ha drabbat samtliga företag i en viss kommun

— om evakueringsordern avsåg ett så stort antal fastigheter att ekonomin i hela kommunen påverkats negativt, och

— om det utgått order om stängning av de viktigaste tillfartsvägarna till kommunerna.

(25) De italienska myndigheterna drar därför slutsatsen att stödmottagarna är företag som faktiskt lidit skada då de har anläggningar i de områden eller fastigheter som evakuerats.

(26) Vidare anger de italienska myndigheterna angående kopplingen mellan skada och stöd att EG-fördraget inte utesluter att stöd beviljas på grundval av de totala skadorna i ett visst område. Stödordningen bygger på att skadorna betraktas ur makroekonomisk synvinkel då det skulle vara ineffektivt och för tidskrävande att beräkna skadornas omfattning för varje enskilt företag. De italienska myndigheterna använder således makroekonomiska uppgifter för att visa att det anslag som ställs till förfogande genom stödordningen är mycket lägre än skadevärdet.

(27) De italienska myndigheterna påpekar också att det har förekommit att kommissionen godkänt stöd för återhämtning inom en viss sektor och stöd för att avhjälpa skador av mer indirekt slag.

(28) I sin skrivelse av den 10 september 2004 anger de italienska myndigheterna att stödordningen utgår från ett makroekonomiskt synsätt, men att företagen dessutom skall lämna in ett skadeintyg eller en skadedeklaration, så att det är möjligt att kontrollera vilka skador som drabbat enskilda företag. Skattemyndigheten kan således utföra de kontroller som krävs. De intyg som företagen skall lämna in skall visa att företagen är stödberättigade på grundval av att de har sina anläggningar i ett stödberättigat område. Företagen skall vidare visa att stödbeloppet inte är större än skadans värde och att det inte är fråga om överkompensation.

Kommentarer angående bedömningen av huruvida stödordningen kan betraktas som investeringsstöd

(29) Beträffande kommissionens bedömning av huruvida stödordningen kan beviljas undantag enligt artikel 87.3 a eller c i EG-fördraget, vilken gjorts på grundval av de bestämmelser som nämns i skäl 16 i det här beslutet, anger de italienska myndigheterna endast att definitionen av vilka områden som stödordningen omfattar helt och hållet har gjorts på grundval av vilka områden som drabbades av naturkatastroferna.

(30) De italienska myndigheterna understryker att stödordningen bör bedömas på grundval av artikel 87.2 b i EG-fördraget då det är fråga om stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser.

(31) I sin skrivelse av den 10 september 2004 konstaterar de italienska myndigheterna också att stödordningen, om den beviljas undantag enligt artikel 87.2 b, också bör betraktas som förenlig med den gemensamma marknaden och att det därför inte är nödvändigt att göra någon bedömning av stödordningen i förhållande till andra undantag och riktlinjer.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

Bedömning av huruvida stödordningen utgör statligt stöd

(32) För bedömningen av huruvida stödåtgärderna utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är det nödvändigt att fastställa om stödordningen gynnar mottagarna med hjälp av statliga medel, om den snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och slutligen om den kan komma att påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(33) Det första kriteriet i artikel 87.1 är att stödordningen riskerar att gynna vissa företag eller viss produktion. Man måste därför avgöra om de stödmottagande företagen får en ekonomisk förmån som de inte skulle ha fått under normala marknadsförhållanden och om de befrias från kostnader som de i vanliga fall skulle ha fått bära med egna medel, samt om denna förmån endast ges en viss företagskategori. Möjligheten att göra skatteavdrag för en del av investeringarna innebär en ekonomisk fördel för stödmottagarna eftersom deras skatteunderlag, och i förlängningen den skatt de betalar, blir lägre än vad de borde vara. Stödordningen är dessutom inriktad på företag som är verksamma och gör investeringar i specifika områden i Italien, varför stödordningen gynnar dessa företag i förhållande till företag utanför de aktuella områdena.

(34) Det andra kriteriet i artikel 87.1 är att stöden beviljas med hjälp av statliga medel. I det aktuella ärendet råder det omvända förhållandet, dvs. det är fråga om uteblivna skattemedel för staten då stödmottagarna beviljas skattelättnader.

(35) Det tredje och det fjärde kriteriet i artikel 87.1 är att stödet snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och att det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. I det aktuella ärendet hotar stödordningen att snedvrida konkurrensen eftersom den stärker de stödmottagande företagens finansiella ställning och ger dem bättre handlingsmöjligheter i förhållande till konkurrerande företag som inte får stöd. Om stödet får sådana effekter inom gemenskapshandeln innebär detta att det är fråga om påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. Det finns risk för snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna då de stödmottagande företagen exporterar en del av sin produktion till andra medlemsstater, och även om de stödmottagande företagen inte exporterar, eftersom den inhemska produktionen gynnas såtillvida att det blir svårare för företag i andra medlemsstater att avsätta sina produkter på den italienska marknaden ([7]). Detta gäller även i de fall en medlemsstat beviljar stöd till företag inom tjänste- och distributionssektorerna ([8]).

(36) De aktuella åtgärderna är därför otillåtna i enlighet med artikel 87.1 i fördraget och kan bara anses förenliga med den gemensamma marknaden om de kan omfattas av ett av undantagen i EG-fördraget.

(37) Kommissionen påpekar emellertid att den aktuella stödordningen inte kommer att betraktas som statligt stöd om det visar sig att den uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 ([9]) eller de villkor för stöd av mindre betydelse som var i kraft när stöden beviljades.

Otillåtet stöd

(38) Stödordningen har redan trätt i kraft och kommissionen beklagar att de italienska myndigheterna inte fullgjort sin anmälningsplikt enligt artikel 88.3 i EG-fördraget.

Bedömning av om åtgärderna är förenliga med den gemensamma marknaden

(39) Efter det att det fastställts att den aktuella stödordningen utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget skall kommissionen bedöma om stödet kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget.

(40) Kommissionen anser att den aktuella stödordningen inte kan omfattas av undantag enligt artikel 87.2 a i EG-fördraget då det inte är fråga om stöd av social karaktär och inte heller stöd som omfattas av artikel 87.2 c. Av förklarliga skäl är inte heller undantagen i artikel 87.3 b och d tillämpliga.

(41) Angående eventuellt undantag enligt artikel 87.3 a och c hänvisar kommissionen till de tvivel som angavs i beslutet om att inleda förfarandet och till de uttalanden som Italien gjort under förfarandets gång, dvs. att stödordningen inte syftar till något av de mål som anges för den typen av undantag. Italien har inte heller lämnat några uppgifter som skulle kunna möjliggöra en sådan bedömning inom ramen för det här beslutet. Detta innebär emellertid inte att stöd som beviljats inom stödordningen inte kan komma att förklaras förenliga efter en enskild bedömning eller att de kan komma att omfattas av undantagsförordningarna.

(42) Kommissionen har gjort en bedömning av huruvida stödordningen kan omfattas av undantag enligt artikel 87.2 b, då stödet är avsett att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser. Det bör påpekas att Italien under förfarandets gång har insisterat på att detta är syftet med stödordningen.

([7]) Domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Franska republiken mot Europeiska gemenskapernas kommission (SEB), Rec. 1988, s. 4067, punkt 19.

([8]) Domstolens dom av den 7 mars 2002 i mål C-310/99, Italienska republiken mot Europeiska kommissionen, REG 2002, s. I-2289, punkt 85.

([9]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

Bedömning av huruvida stödordningen kan betraktas som stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer

(43) Enligt artikel 87.2 b i EG-fördraget kan stöd beviljas för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och andra exceptionella händelser. Kommissionen har som praxis att betrakta vulkanutbrott, jordbävningar, översvämningar och jordskred som naturkatastrofer av det slag som avses i artikel 87.2 b

(44) Syftet med den aktuella stödordningen är att avhjälpa skador som drabbat företag och som orsakats av naturkatastrofer i vissa områden i Italien. Vilka typer av naturkatastrofer det är fråga om och vilka områden som berörs har fastställts i förvaltningsbeslut.

(45) Stödordningen bygger på ett makroekonomiskt synsätt, vilket anges i de italienska myndigheternas skrivelse av den 10 september 2004. Enligt fördraget och kommissionens praxis skall det emellertid finnas en klar och direkt koppling mellan den händelse som orsakat skadan och det statliga stöd som beviljas för att avhjälpa skadan. Det skall säkras att det finns en sådan koppling för varje enskilt företag och inte bara på makroekonomisk nivå ([10]).

(46) Angående mer indirekta skador anges följande i ett meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: *"När det gäller ersättning för mer indirekta skador som orsakats av översvämningarna, t.ex. produktionsförseningar på grund av elavbrott eller svårigheter att leverera produkter på grund av att vissa transportvägar varit blockerade, och där man kan fastställa ett tydligt orsakssamband mellan skadorna och översvämningarna, är det möjligt att få full ersättning."* ([11]) På grund av de italienska myndigheternas makroekonomiska synsätt har emellertid ingen tydlig koppling kunnat fastställas mellan de skador för vilka stöd beviljats och de aktuella naturkatastroferna. Även när det gäller indirekta skador skall det fastställas en koppling mellan skada och stöd för varje enskilt företag och inte bara på makroekonomisk nivå.

(47) I det aktuella ärendet gynnar stödordningen alla företag som gör investeringar av en viss omfattning. Gränsvärdet för investeringarnas omfattning fastställs utifrån medelvärdet för investeringar som gjorts under de föregående åren i de aktuella kommunerna. Vissa av kommunerna är mycket stora, har många invånare och avsevärd ekonomisk aktivitet (som Milano, Turin och Genua). Det står klart att många av stödmottagarna inte lidit direkt skada och det finns inga faktorer som med säkerhet kan styrka att de ens lidit indirekt skada. Det finns dessutom inga bevis för att eventuella skador orsakats av de naturkatastrofer som de italienska myndigheterna hänvisar till.

(48) Rätten till stöd och de belopp som beviljats de enskilda stödmottagarna har ingen koppling till faktiska skador utan avgörs av vilka investeringar stödmottagarna gjort under en viss period, vilka investeringar som gjorts under föregående år och stödmottagarnas skatteunderlag. Även om man förutsätter att det faktiskt förekommit en skada finns det under sådana omständigheter en risk för att stödbeloppet är högre än värdet av skadorna.

(49) Det kan därför konstateras att kommissionens tvivel inte har kunnat skingras genom det formella granskningsförfarandet och att den aktuella stödordningen utgör otillåtet stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(50) De italienska myndigheterna anger i sin skrivelse av den 10 september 2004 att företagen skall lämna in ett skadeintyg eller en skadedeklaration för att möjliggöra kontroll av vilka skador som drabbat varje enskilt företag.

(51) Det finns en möjlighet att de stöd som beviljats i enskilda fall kan uppfylla villkoren för att betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden. De italienska myndigheterna bör därför gå igenom vart och ett av de enskilda stöden och kontrollera om det finns en klar och direkt koppling mellan naturkatastroferna ifråga och det stöd som beviljats för att avhjälpa de skador som de orsakat. Kontrollerna skall göras på ett sådant sätt att det är möjligt att helt utesluta varje form av överkompensation för skador.

(52) De italienska myndigheterna skall dessutom, för att utesluta varje form av överkompensation, se till att eventuella utbetalningar från försäkringsbolag till enskilda stödmottagare dras av från stödbeloppet. De italienska myndigheterna skall dessutom kontrollera om det förekommer kumulering med stöd från andra åtgärder.

([10]) Se exempelvis följande stödärenden: N 629/02, N 545/02, N 429/01, NN 62/2000, N 770/99 och NN 87/99. Även i det ärende som de italienska myndigheterna hänvisar till (N 92/2000) kunde kommissionen fastställa att det fanns en sådan koppling på de enskilda ekonomiska aktörernas nivå.

([11]) KOM(2002) 481 slutlig, 28.8.2002. s. 9.

(53) Föreliggande beslut avser stödordningen i dess helhet och skall genomföras med omedelbar verkan och framförallt skall de otillåtna stöd som beviljats, och som förklarats oförenliga med den gemensamma marknaden, återkrävas. Kommissionen erinrar om att ett negativt beslut om en stödordning inte påverkar möjligheten att vissa förmåner som beviljats inom ramen för ordningen kan komma att betraktas som tillåtet stöd eller som stöd som anses förenligt med den gemensamma marknaden på grund av vissa egenskaper (till exempel därför att en enskild förmån omfattas av reglerna för stöd av mindre betydelse eller att stödet har beviljats inom ramen för ett beslut om att stödet är förenligt eller i kraft av undantagsförordningar).

VI. **SLUTSATS**

(54) Kommissionen konstaterar att Italien olagligen har genomfört den aktuella stödordningen i strid med artikel 88.3 i fördraget.

(55) På grundval av den bedömning som gjorts konstaterar kommissionen att den aktuella stödordningen är oförenlig med den gemensamma marknaden då den inte uppfyller villkoren för att kunna beviljas undantag enligt artikel 87.2 b för stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer och andra exceptionella händelser. Undantag enligt artikel 87.2 b är det enda undantag som de italienska myndigheterna åberopat.

(56) Enligt artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([12]) skall kommissionen vid negativa beslut i fall av olagligt stöd besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren. Kommissionen skall inte föreskriva återkrav om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten. I det aktuella ärendet står återkravet inte i strid med någon sådan princip. Kommissionen konstaterar också att varken de italienska myndigheterna eller stödmottagarna har åberopat de allmänna principerna.

(57) Italien skall vidta alla de åtgärder som krävs för att återkräva stödet från stödmottagarna, med undantag för de enskilda fall som i enlighet med skälen 50–52 i det här beslutet omfattas av undantag enligt artikel 87.2 b i fördraget och därför uppfyller villkoren för att betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden. Italien skall ålägga stödmottagarna att betala tillbaka stödet inom två månader från det att detta beslut meddelas Italien. Ränta skall tas ut på de stödbelopp som skall återbetalas och räntan skall beräknas i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([13]).

([12]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.
([13]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

Italien skall med hjälp av ett särskilt formulär tillhandahålla uppgifter om hur arbetet med att återkräva stöden fortskrider, vilka stödmottagare som omfattas av återkravet och vilka åtgärder som vidtagits för att säkra att återkraven genomförs snabbt och effektivt. Italien skall dessutom inom två månader från det att det här beslutet meddelas landet översända handlingar som visar att landet har inlett förfaranden för att återkräva de otillåtna och oförenliga stöden från stödmottagarna (cirkulär, order om återkrav, etc.).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd till förmån för företag som gjort investeringar i kommuner som drabbades av naturkatastrofer 2002 och som föreskrivs i artikel 5 e i lagdekret nr 282 av den 24 december 2002, som omvandlades till lag genom lag nr 27 av den 21 februari 2003, om förlängning av det stöd som föreskrivs i artikel 4 första stycket i lag nr 383 av den 18 oktober 2001, och som Italien har genomfört i strid med artikel 88.3 i EG-fördraget är, med undantag för bestämmelserna i artikel 3, oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Italien skall upphäva den stödordning som avses i artikel 1 om stödordningen fortfarande får effekter.

Artikel 3

Enskilda stöd som beviljats inom ramen för den stödordning som avses i artikel 1 skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.2 b i EG-fördraget på villkor att stödet inte är större än värdet av de skador som drabbat de enskilda stödmottagarna och som orsakats av de naturkatastrofer som avses i artikel 5 e i lagdekret nr 282 av den 24 december 2002 och på villkor att avdrag görs för eventuella försäkringsbelopp som betalats ut och för eventuella andra stöd.

Artikel 4

Enskilda stöd som beviljats i enlighet med artikel 1 och som inte uppfyller villkoren i artikel 3 är oförenliga med den gemensamma marknaden.

Artikel 5

1. Italien skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 4.

2. Italien skall stoppa alla utbetalningar av stöd från och med den dag då detta beslut meddelas Italien.

3. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell rätt, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

4. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarnas förfogande till den dag det har återbetalats.

5. Räntan skall beräknas på grundval av bestämmelser i kapitel V i förordning (EG) nr 794/2004.

6. Italien skall ålägga samtliga stödmottagare som beviljats sådant stöd som avses i artikel 4 att, inom två månader från det att det här beslutet meddelats Italien, betala tillbaka stödet plus ränta.

Artikel 6

Italien skall, med hjälp av det formulär som bifogas det här beslutet, inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet. Italien skall inom samma tidsramar lämna in handlingar som visar att landet har inlett förfaranden för att återkräva de otillåtna stöden från stödmottagarna.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 20 oktober 2004.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT 2005/316/GUSP

av den 18 april 2005

om genomförande av gemensam ståndpunkt 2004/694/GUSP om ytterligare åtgärder till stöd för effektivt genomförande av Internationella tribunalens för f.d. Jugoslavien (ICTY) uppgift

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av gemensam ståndpunkt 2004/694/GUSP [1], särskilt artikel 2 i denna jämförd med artikel 23.2 andra strecksatsen i fördraget om Europeiska unionen, och

av följande skäl:

(1) Genom gemensam ståndpunkt 2004/694/GUSP antog rådet åtgärder för frysning av alla penningmedel och ekonomiska resurser som tillhör fysiska personer som åtalats av Internationella tribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY).

(2) Rådet antog den 21 februari 2005 beslut 2005/148/GUSP om ändring av förteckningen i bilagan till gemensam ståndpunkt 2004/694/GUSP.

(3) Till följd av förflyttningen av Ljubomir BOROVCANIN, Gojko JANKOVIC, Sreten LUKIC, Drago NIKOLIC och Vinko PANDUREVIC till interneringsenheterna vid Internationella tribunalen för f.d. Jugoslavien, bör deras namn tas bort från förteckningen.

(4) Internationella tribunalen för f.d. Jugoslavien har däremot fört upp Zdravko TOLIMIR, mot vilken åtal väcktes och offentliggjordes den 10 februari 2005, på förteckningen över åtalade personer på flykt. Detta namn bör därför föras upp på förteckningen i bilagan till gemensam ståndpunkt 2004/694/GUSP.

(5) Förteckningen i bilagan till gemensam ståndpunkt 2004/694/GUSP bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den förteckning över personer som återges i bilagan till gemensam ståndpunkt 2004/694/GUSP skall ersättas med texten i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 18 april 2005.

På rådets vägnar
J. KRECKÉ
Ordförande

[1] EUT L 315, 14.10.2004, s. 52. Gemensamma ståndpunkten senast ändrad genom beslut 2005/148/GUSP (EUT L 49, 22.2.2005, s. 34).

BILAGA

”BILAGA

Förteckning över de personer som avses i artikel 1

Namn: BOROVNICA Goran
Födelsedatum: 15.8.1965
Födelseort: Kozarac, kommunen Prijedor, Bosnien och Hercegovina
Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Namn: DJORDJEVIC Vlastimir
Födelsedatum: 1948
Födelseort: Vladicin Han, Serbien och Montenegro
Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Namn: GOTOVINA Ante
Födelsedatum: 12.10.1955
Födelseort: ön Pasman, kommunen Zadar, Republiken Kroatien
Nationalitet: kroatisk
fransk

Namn: HADZIC Goran
Födelsedatum: 7.9.1958
Födelseort: Vinkovci, Republiken Kroatien
Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Namn: KARADZIC Radovan
Födelsedatum: 19.6.1945
Födelseort: Petnijca, Savnik, Montenegro, Serbien och Montenegro
Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Namn: LUKIC Milan
Födelsedatum: 6.9.1967
Födelseort: Visegrad, Bosnien och Hercegovina
Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk
eventuellt serbisk-montenegrinsk

Namn: LUKIC Sredoje
Födelsedatum: 5.4.1961
Födelseort: Visegrad, Bosnien och Hercegovina
Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk
eventuellt serbisk-montenegrinsk

Namn: MLADIC Ratko
Födelsedatum: 12.3.1942
Födelseort: Bozanovici, kommunen Kalovnik, Bosnien och Hercegovina
Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk
eventuellt serbisk-montenegrinsk

Namn: PAVKOVIC Nebojsa
Födelsedatum: 10.4.1946
Födelseort: Senjski Rudnik, Serbien och Montenegro
Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Namn: POPOVIC Vujadin
Födelsedatum: 14.3.1957
Födelseort: Sekovici, Bosnien och Hercegovina
Nationalitet: serbisk-montenegrinsk

Namn: TOLIMIR Zdravko
Födelsedatum: 27.11.1948
Födelseort:
Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Namn: ZELENOVIC Dragan
Födelsedatum: 12.2.1961
Födelseort: Foca, Bosnien och Hercegovina
Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk

Namn: ZUPLJANIN Stojan
Födelsedatum: 22.9.1951
Födelseort: Kotor Varos, Bosnien och Hercegovina
Nationalitet: bosnisk-hercegovinsk”